

ROMANIA
TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. 838/111/2015

SENTINȚA PENALĂ NR. 202/P/2019

Ședința publică din data de 23 octombrie 2019

Completul constituit din:

Președinte - judecător: XXXXXXX

Grefier: XXXXX

Ministerul Public este reprezentat de proc. xxxx din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea

Desfășurarea ședinței de judecată s-a înregistrat cu mijloace tehnice audio, conform prevederilor art. 369 alin. (1) din noul Cod de procedură penală.

Pe rol, fiind pronunțarea asupra cauzei penale, în primă instanță, privindu-i pe inculpații A; S.C. B S.R.L., Cși D.

La apelul nominal făcut în cauză nu se prezintă nimeni.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează cele de mai sus, după care:

Se constată că dezbaterile cauzei a avut loc în data de 3 octombrie 2019, când părțile prezente au pus concluzii ce au fost menționate în încheierea de ședință de la aceea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, și când s-a amânat pronunțarea pentru data de 17 octombrie 2019, respectiv data de 23 octombrie 2019, zi în care s-a pronunțat prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL, deliberând

Prin rechizitoriul nr.63/P/2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Oradea, înregistrat pe rolul Tribunalului Bihor la data de 10.03.2015, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților:

-A, pentru săvârșirea infracțiunilor

-S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, pentru săvârșirea infracțiunilor

-Cpentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. luare de mită, în formă continuată (patru acte materiale), faptă prev. și ped. de art. 254 alin. 1 și alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu referire la art. 6 și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009); spălare a banilor, în formă continuată (patru acte materiale), faptă prev. și ped. de art. 29 alin. 1 lit. „b” din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009); abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, faptă prev. și ped. de art. 13² din Legea nr. 78/2000, cu referire la art. 246 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009); abuz în serviciu contra intereselor publice, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, faptă prev. și ped. de art. 13² din Legea nr. 78/2000, cu referire la art. 248 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009);conflict de interese, în formă continuată (trei acte materiale), faptă prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) – în relația cu societatea comercială S.C. E S.R.L. Beiuș, jud. Bihor; conflict de interese, în formă continuată (în total, 14 acte materiale), faptă prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen.

(Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) – în relația cu societatea comercială S.C. F S.R.L., jud. Bihor; conflict de interese, în formă continuată (în total, 11 acte materiale), faptă prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) – în relația cu societatea comercială S.C. GS.R.L. Beiuș, jud. Bihor; conflict de interese, în formă continuată (în total, 28 acte materiale), faptă prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) – în relația cu societatea comercială S.C. HS.A. Oradea, jud. Bihor; conflict de interese, în formă continuată (în total, 27 acte materiale), faptă prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) – în relația cu societatea comercială S.C. I S.R.L. Beiuș, jud. Bihor; conflict de interese, în formă continuată (în total, 13 acte materiale), faptă prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) – în relația cu societatea comercială S.C. J S.R.L. Borș, jud. Bihor; conflict de interese, în formă continuată (în total, trei acte materiale), faptă prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) – în relația cu societatea comercială S.C. KS.R.L. București și conflict de interese, în formă continuată (în total, 37 acte materiale), faptă prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) – în relația cu societatea comercială S.C. L S.A. Oradea, jud. Bihor, totul cu aplic. art. 33 alin. 1 lit. „a” C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) și

- D

Prin același rechizitoriu, parchetul a dispus 6 soluții de clasare, după cum urmează:

- Clasarea cauzei penale având ca obiect comiterea de către numitul Ca infracțiunii de folosire sau prezentare, cu rea-credință, de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, faptă prev. și ped. de art. 18¹ din Legea nr. 78/2000 – capitolul 1, lit. b.1 din cuprinsul rechizitoriului.

- Clasarea cauzei penale având ca obiect comiterea de către numitul Ca infracțiunii de folosire sau prezentare, cu rea-credință, de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, faptă prev. și ped. de art. 18¹ din Legea nr. 78/2000 – capitolul 1, lit. b.2 din cuprinsul rechizitoriului.

- Clasarea cauzei penale având ca obiect comiterea de către suspectul Ca infracțiunii de conflict de interese, în formă continuată, faptă prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) – capitolul 1, lit. b.3 din cuprinsul rechizitoriului.

- Clasarea cauzei penale având ca obiect comiterea de către suspectul Ca infracțiunii de conflict de interese, în formă continuată, faptă prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) – capitolul 1, lit. b.4 din cuprinsul rechizitoriului.

- Clasarea cauzei penale având ca obiect comiterea de către suspectul D

- Clasarea cauzei penale având ca obiect comiterea de către suspectul D

.....
În actul de sesizare s-a reținut, în esență, că inculpatul C., în calitate de primar al municipiului Beiuș, în perioada 14.10.2010 – 26.04.2012, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale și în baza unei înțelegeri prealabile, în mod repetat, a pretins și a primit suma totală de 59.000 lei de la inculpații A și societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, pentru ca, prin încălcarea atribuțiilor de serviciu, să elibereze în mod ilegal autorizația de construire nr. .../2010, având ca obiect construirea magazinului universal din Beiuș, str., jud. Bihor, să confere un regim preferențial în soluționarea cererilor ulterioare și să susțină interesele societății comerciale susmenționate (infracțiunea de **luare de mită, în formă continuată**).

De asemenea, s-a reținut în actul de inculpare că inculpatul C care, în perioada 14.10.2010 – 26.04.2012, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în mod repetat, a disimulat adevărata natură a provenienței sumei de 59.000 lei, pe care a primit-o cu titlu de mită de la inculpații A și societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, prin încheierea unor contracte de sponsorizare între societatea

comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare și Asociația „M” Beiuș (infracțiunea de **spălare a banilor, în formă continuată**).

S-a mai reținut în sarcina inculpatului C că, în perioada octombrie 2010 – noiembrie 2010, în calitate de primar al municipiului Beiuș, deși cunoștea faptul că inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, nu deținea autorizație de construire pentru magazinul situat în municipiul Beiuș, ..., jud. Bihor, totuși, prin nerespectarea atribuțiilor de serviciu, nu a luat măsurile necesare pentru sistarea lucrărilor și intrarea în legalitate, decât numai după ce a fost somat în acest sens de către Inspectoratul Teritorial în Construcții Bihor, după care la data de 12.11.2010, a emis ilegal autorizația de construire nr. .../2010, având ca obiect construirea imobilului susmenționat, deși nu exista acordul de mediu și acordul proprietarilor vecini afectați, cauzând o vătămare a intereselor legale ale părții civile și obținând un avantaj pentru societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, constând în posibilitatea de a continua nestingherit edificarea construcției (infracțiunea de **abuz în serviciu** contra intereselor persoanelor, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial).

Totodată s-a reținut că inculpatul C în luna noiembrie 2010, în calitate de primar al municipiului Beiuș, prin nerespectarea atribuțiilor de serviciu, a acceptat ca, pe o suprafață de 470 mp din domeniul public al municipiului Beiuș, să fie construită o parcare necesară funcționării magazinului aparținând inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, fără să fi fost încheiat vreun contract de concesiune sau închiriere și fără plată, cauzând un prejudiciu bugetului local al municipiului Beiuș, în cuantum de 84.600 lei (până în prezent) și obținând un avantaj pentru societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, constând în neachitarea redevenței sau a chiriei, (infracțiunea de **abuz în serviciu** contra intereselor publice, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial).

De asemenea, prin rechizitoriul nr. 63/P/2014, s-au reținut în sarcina inculpatului C 8 **infrațiuni de conflict de interese** constând în aceea că:

- în perioada martie 2011 – decembrie 2011, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în mod repetat, aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în calitate de primar al municipiului Beiuș, a emis în favoarea societății comerciale S.C. F S.R.L. Beiuș certificatul de urbanism nr. .../02.03.2011 și autorizațiile de construire nr. .../02.12.2011 și nr. .../11.03.2011, în condițiile în care, la data 10.11.2009, prin intermediul Asociației „M” Beiuș, a obținut de la societatea comercială susmenționată suma totală de 15.000 lei, cu titlu de sponsorizare

- în perioada aprilie 2009 – octombrie 2012, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în mod repetat, aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în calitate de primar al municipiului Beiuș, pe lângă încheierea contractelor nr. .../30.04.2009 și nr. .../04.08.2009, a emis trei comenzi către societatea comercială S.C. F S.R.L. Urvișu de Beiuș, jud. Bihor și a aprobat – la datele de 03.08.2009, 28.09.2009, 24.02.2010, 24.03.2010, 26.04.2010, 10.08.2010, 26.01.2011, 30.03.2011 și 10.10.2012 – ordonanțarea la plată a sumelor de bani facturate de această societatea comercială, în condițiile în care, la data de 07.03.2008 și la data de 08.05.2008, prin intermediul Asociației „M” Beiuș, a obținut de la societatea comercială susmenționată suma totală de 15.000 lei, cu titlu de sponsorizare

- în perioada aprilie 2010 – noiembrie 2012, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în mod repetat, aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în calitate de primar al municipiului Beiuș, a aprobat – la datele de 30.04.2010, 28.01.2011, 15.03.2011, 08.07.2011, 14.07.2011, 05.08.2011, 21.03.2012, 08.06.2012, 17.08.2012, 28.09.2012 și 14.11.2012 – ordonanțarea la plată a sumelor de bani facturate de societatea comercială S.C. G S.R.L. Beiuș, jud. Bihor, în condițiile în care, la data de 03.06.2008, prin intermediul Asociației „M” Beiuș, a obținut de la societatea comercială susmenționată suma de 1.000 lei, cu titlu de sponsorizare

- în perioada martie 2009 – decembrie 2012, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în mod repetat, aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în calitate de primar al municipiului Beiuș, în legătură cu societatea comercială S.C. H S.A. Oradea, a aprobat raportul procedurii nr. .../18.09.2009, a semnat contractul nr. .../21.09.2009, a semnat actele adiționale la acest contract nr. ... și nr. ..., a aprobat – la datele de 24.03.2009; 08.05.2009; 11.05.2009; 22.05.2009; 01.06.2009; 11.11.2009; 16.11.2009; 23.12.2009; 24.03.2010; 26.04.2010; 28.01.2011; 23.02.2011; 14.06.2011; 22.06.2011; 04.11.2011; 16.01.2012; 12.03.2012; 14.03.2012; 11.09.2012; 19.10.2012; 27.11.2012 și 14.12.2012 – ordonanțarea la plată a facturilor emise de societatea comercială S.C. H S.A. Oradea, în valoare de peste 1.000.000 lei și a emis în favoarea acesteia autorizațiile de construire nr. .../02.04.2009 și nr. .../03.02.2010, în

condițiile în care, la data de 19.03.2009, prin intermediul Asociației „M” Beiuș, a obținut de la societatea comercială susmenționată mobilier în valoare de 48.111,79 lei, cu titlu de sponsorizare

- în perioada aprilie 2009 – decembrie 2012, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în mod repetat, aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în calitate de primar al municipiului Beiuș, pe lângă încheierea cu societatea comercială S.C. I S.R.L. Beiuș a contractelor de furnizare nr. .../06.05.2009, nr. .../07.04.2010, nr. .../17.03.2011 și nr. .../16.03.2012, în valoare totală de 194.094,36 lei, a semnat actul adițional nr. .../2009 la contractul nr. .../06.05.2009, a emis în favoarea societății comerciale S.C. I S.R.L. Beiuș autorizația de construire nr. .../17.03.2010, a aprobat – la datele de 28.04.2009, 15.07.2009, 25.09.2009, 24.12.2010, 27.01.2011, 01.02.2011, 07.02.2011, 17.06.2011, 28.06.2011, 14.07.2011, 25.07.2011, 03.08.2011, 16.09.2011, 03.10.2011, 18.10.2011, 13.03.2012, 16.08.2012, 19.10.2012, 14.12.2012 și 18.12.2012 – ordonanțarea la plată a sumelor facturate de această societate comercială și a semnat procesul verbal de stingere a reciprocă a obligațiilor de plată nr. .../09.08.2012, în condițiile în care, la data de 27.04.2009, prin intermediul Asociației „M” Beiuș, a obținut de la societatea comercială susmenționată suma de 500 lei, cu titlu de sponsorizare.

- în perioada august 2009 – decembrie 2010, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în mod repetat, aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în calitate de primar al municipiului Beiuș, pe lângă încheierea cu societatea comercială S.C. J S.R.L. Borș a contractelor de lucrări nr. .../10.08.2009, nr. .../01.10.2009, nr. .../05.02.2010 și nr. .../01.04.2010, în valoare totală de 187.987,87 lei, a semnat actele adiționale nr. ... și nr. ... la contractul de lucrări nr. .../19.10.2007, a semnat procesele verbale nr. .../23.11.2009 și nr. .../23.11.2009, pentru compensarea datoriilor, a confirmat situația de lucrări pe luna mai 2009, pentru obiectivul de investiții „canalizare menajeră sat Delani și a aprobat – la datele de 30.04.2010, 01.09.2010, 26.10.2010 și 24.12.2010 – ordonanțarea la plată a sumelor de bani facturate de această societate comercială, în condițiile în care, la data de 28.04.2009, prin intermediul Asociației „M” Beiuș, a obținut de la societatea comercială susmenționată suma de 2.000 lei, cu titlu de sponsorizare.

- în perioada septembrie 2009 – iunie 2010, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în mod repetat, aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în calitate de primar al municipiului Beiuș, a emis pentru societatea comercială S.C. K S.R.L. București autorizațiile de construire nr. .../30.09.2009 și nr. .../23.06.2010 și certificatul de urbanism nr. .../17.06.2010, necesare construirii magazinului din Beiuș, în condițiile în care, la data de 17.09.2009, prin intermediul Asociației „M” Beiuș, a obținut de la societatea comercială susmenționată suma de 8.400 lei, cu titlu de sponsorizare

- în perioada septembrie 2009 – octombrie 2012, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în mod repetat, aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în calitate de primar al municipiului Beiuș, pe lângă încheierea cu societatea comercială S.C. L S.A. Oradea a contractelor de executare de lucrări nr. .../03.11.2011 și nr. .../14.12.2011, a aprobat raportul procedurii nr. .../15.03.2010, a semnat cu societatea comercială S.C. L S.A. Oradea contractul nr. .../22.03.2010, în valoare de 13.711.880 lei (fără TVA), a confirmat devizele de lucrări nr. .../07.09.2009, nr. .../13.10.2009, nr. .../13.10.2009 și nr. .../10.11.2009, întocmite de societatea comercială S.C. L S.A. Oradea, a confirmat centralizatoarele privind lucrările executate de societatea comercială susmenționată în lunile septembrie 2010, octombrie 2010, noiembrie 2010, aprilie 2011, mai 2011, iunie 2011, iulie 2011, august 2011, septembrie 2011, mai 2012, iunie 2012 și situația de lucrări din 24.03.2012, a aprobat – la datele de 06.07.2010, 06.08.2010, 11.08.2010, 11.11.2010, 29.11.2010, 24.12.2010, 07.07.2011, 28.12.2011, 12.03.2012, și 19.10.2012 – ordonanțarea la plată a unor sume de bani facturate de această societate comercială și a emis în favoarea acestei societăți certificatele de urbanism nr. .../24.03.2010, nr. .../10.01.2011, nr. .../15.04.2011 și nr. .../21.02.2012, autorizațiile de construire nr. .../06.01.2011 și nr. .../18.04.2011 și autorizația de desființare nr. .../12.04.2011, în condițiile în care, la data de 17.12.2009 și la data de 29.03.2012, prin intermediul Asociației „M” Beiuș, a obținut de la societatea comercială susmenționată, atât direct, cât și indirect prin Asociația „N” Oradea, suma totală de 15.000 lei, cu titlu de sponsorizare-concursul real de infracțiuni, conform art. 33 alin. 1 lit. „a” C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009).

În sarcina inculpatului **A** s-a reținut faptul că

În sarcina inculpatei – societatea comercială **S.C. B S.R.L.**, jud. Satu Mare s-a reținut că...

În sarcina **inculpatului D** s-a reținut că.....

În procedura de cameră preliminară:

Inculpații – prin apărători aleși –au formulat cereri și excepții.

Prin încheierea penală a judecătorului de cameră preliminară nr. 91/Î/CP/2015, pronunțată în dos. nr. 838/111/2015, Tribunalul Bihor a respins cererea inculpatului A A fost respinsă cererea inculpatei SC B SRL

S-a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. 63/P/2012 din 21.01.2015 al Parchetului de pe lângă ICCJ - DNA - Serviciul Teritorial Oradea privind pe inculpații C, A, S.C. B S.R.L. și D.

S-a constatat legalitatea efectuării actelor de urmărire penală și a administrării probelor, cu excepția declarației martorului XX

În baza art. 345 alin. 1 raportat la art. 102 alin. (2) Cod de procedură penală a fost admisă cererea inculpatului A și a fost exclusă declarația martorului XX (filele 394-397 vol. II up) constatând ca a fost nelegal administrată.

S-a dispus comunicarea prezentei încheieri Parchetului de pe lângă ICCJ D.N.A. – Serviciul Teritorial Oradea, procurorul urmând a comunica judecătorului de cameră preliminară dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituirea cauzei.

Prin încheierea nr.129/Î/CP/2015 din 02.11.2015 s-a dispus începerea judecății.

Prin încheierea penală nr. 146/CCP/2015, pronunțată în dosarul nr. 838/11 I/2015/a2 al Curții de Apel Oradea, judecătorul de cameră preliminară a exclus din ansamblul probelor administrate:

S-au menținut celelalte dispoziții din încheierea penală a judecătorului de cameră preliminară nr. 91/Î/CP/2015, pronunțată în dosarul Tribunalului Bihor nr. 838/111/2015, apreciindu-se că legalitatea actelor de urmărire penale efectuate anterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală, trebuie verificată din perspectiva reglementării în vigoare la data efectuării lor, iar potrivit acestora încălcările invocate nu se încadrează în cazurile de nulitate absolută.

În cursul cercetării judecătorești:

....

La termenul din 19.06.2019 Tribunalul Bihor a respins ca neîntemeiate cererile apărătorului inculpatului C privind:

- constatarea nulității absolute a procedurii probator al supravegherii video, audio sau prin fotografiere, pe momente operative a activităților, localizării, urmăririi prin mijloace tehnice, interceptării comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanță, dispuse în prezenta cauză în faza de urmărire penală ca fiind administrate de către un organ necompetent din punct de vedere material;

- constatarea nulității absolute a mijloacelor de probă constând în suportii optici care stochează rezultatele activităților de supraveghere tehnică dispuse în prezenta cauză, precum și a proceselor verbale de redare a rezultatelor acestor activități ca fiind administrate de către un organ necompetent din punct de vedere material;

- excluderea de la dosarul cauzei a mijloacelor de probă constând în suportii optici care stochează rezultatele activităților de supraveghere tehnică dispuse în prezenta cauză, precum și a proceselor verbale de redare a rezultatelor acestor activități, precum și excluderea fizică de la dosarul cauzei a acestor mijloace de probă.

La termenul de judecată din 13.08.2019 instanța a respins cererea avocatul inculpatului C de schimbare a încadrării juridice în ceea ce privește infracțiunea de spălare de bani, prevăzută de art. 29 al.1 lit. b din Legea 656/2002, cu aplic. art. 41 al.2 C.pen. și art. 5 C.pen. în infracțiunea prev. de art. 29 al.1 lit. c din Legea 656/2002, respingând totodată ca inadmisibilă cererea privind stabilirea la acest moment procesual a legii penale mai favorabile.

În fapt în actul de sesizare a instanței s-au reținut următoarele:

Date privind modalitatea de sesizare:

Prin procesul-verbal din data de 11.06.2012, organele de urmărire penală din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea s-au sesizat din oficiu în legătură cu existența unor indicii temeinice privind comiterea de către numitul A, asociat majoritar la societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare și administrator de fapt al societății, a infracțiunii de dare de mită și privind săvârșirea de către numitul C, în calitate de primar al municipiului Beiuș, jud. Bihor, a infracțiunii de luare de mită.

Prin rezoluția nr. 63/P/2012 din data de 27.08.2012, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea a dispus începerea urmăririi penale împotriva suspectului C, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de luare de mită, în formă continuată și spălare a banilor, în formă continuată, fapte prev. și ped. de art. 254 alin. 1 și alin. 2 C.pen. cu referire la art. 6 și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, cu

aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. și art. 23 alin. 1 lit. „b” din Legea nr. 656/2002 rap. la art. 17 lit. „e” din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen., totul cu aplic. art. 33 alin. 1 lit. „a” C.pen., precum și începerea urmăririi penale împotriva suspectilor A și societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de dare de mită, în formă continuată și complicitate la spălare a banilor, în formă continuată, fapte prev. și ped. de art. 255 alin. 1 C.pen. cu referire la art. 6 și art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. și art. 26 C.pen. rap. la art. 23 alin. 1 lit. „b” din Legea nr. 656/2002 rap. la art. 17 lit. „e” din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen., totul cu aplic. art. 33 alin. 1 lit. „a” C.pen.

Prin ordonanța nr. 63/P/2012 din data de 03.06.2013, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea a dispus extinderea cercetărilor penale și începerea urmăririi penale față de suspectul C, sub aspectul comiterii infracțiunilor de conflict de interese, în formă continuată (opt infracțiuni), fapte prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. și conflict de interese (o singură infracțiune), faptă prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen.

Prin ordonanța nr. 63/P/2012 din data de 09.02.2015, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea a dispus schimbarea încadrării juridice a unora dintre faptele reținute în sarcina suspectului C, din infracțiunile de luare de mită, în formă continuată și spălare a banilor, în formă continuată, fapte prev. și ped. de art. 254 alin. 1 și alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu referire la art. 6 și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 23 alin. 1 lit. „b” din Legea nr. 656/2002 rap. la art. 17 lit. „e” din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968), totul cu aplic. art. 33 alin. 1 lit. „a” C.pen. (Legea nr. 15/1968), în infracțiunile de luare de mită, în formă continuată și spălare a banilor, în formă continuată, fapte prev. și ped. de art. 254 alin. 1 și alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu referire la art. 6 și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) și art. 29 alin. 1 lit. „b” din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009), totul cu aplic. art. 33 alin. 1 lit. „a” C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009).

Totodată, prin ordonanța nr. 63/P/2012 din data de 09.02.2015, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea a dispus următoarele:

1. Extinderea urmăririi penale față de suspectul C, sub aspectul comiterii infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, faptă prev. și ped. de art. 13² din Legea nr. 78/2000, cu referire la art. 246 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009);

2. Extinderea urmăririi penale față de suspectul C, sub aspectul comiterii infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, faptă prev. și ped. de art. 13² din Legea nr. 78/2000, cu referire la art. 248 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009);

3. Extinderea urmăririi penale față de suspectul C, sub aspectul comiterii infracțiunii de conflict de interese, în formă continuată (trei acte materiale), faptă prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) – în legătură cu societatea comercială S.C. E S.R.L. Beiuș;

4. Extinderea urmăririi penale față de suspectul C, sub aspectul comiterii infracțiunii de conflict de interese, în formă continuată (în total, 14 acte materiale), faptă prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) – în legătură cu societatea comercială S.C. F S.R.L. Urvișu de Beiuș, jud. Bihor;

5. Extinderea urmăririi penale față de suspectul C, sub aspectul comiterii infracțiunii de conflict de interese, în formă continuată (în total, 11 acte materiale), faptă prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) – în legătură cu societatea comercială S.C. G S.R.L. Beiuș, jud. Bihor;

6. Extinderea urmăririi penale față de suspectul C, sub aspectul comiterii infracțiunii de conflict de interese, în formă continuată (în total, 28 acte materiale), faptă prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) – în legătură cu societatea comercială S.C. H S.A. Oradea;

7. Extinderea urmăririi penale față de suspectul C, sub aspectul comiterii infracțiunii de conflict de interese, în formă continuată (în total, 27 acte materiale), faptă prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen.

(Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) – în legătură cu societatea comercială S.C. I S.R.L. Beiuș;

8. Extinderea urmăririi penale față de suspectul C, sub aspectul comiterii infracțiunii de conflict de interese, în formă continuată (în total, 13 acte materiale), faptă prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) – în legătură cu societatea comercială S.C. J S.R.L. Borș;

9. Extinderea urmăririi penale față de suspectul C, sub aspectul comiterii infracțiunii de conflict de interese, în formă continuată (în total, trei acte materiale), faptă prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) – în legătură cu societatea comercială S.C. K S.R.L. București;

10. Extinderea urmăririi penale față de suspectul C, sub aspectul comiterii infracțiunii de conflict de interese, în formă continuată (în total, 37 acte materiale), faptă prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) – în legătură cu societatea comercială S.C. L S.A. Oradea;

- totul cu aplic. art. 33 alin. 1 lit. „a” C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009).

Prin ordonanța nr. 63/P/2012 din data de 24.02.2015, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul C, pentru comiterea infracțiunilor de luare de mită, în formă continuată, faptă prev. și ped. de art. 254 alin. 1 și alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu referire la art. 6 și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009), spălare a banilor, în formă continuată, faptă prev. și ped. de art. 29 alin. 1 lit. „b” din Legea nr. 656/2002, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009), abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, faptă prev. și ped. de art. 13² din Legea nr. 78/2000, cu referire la art. 246 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009), abuz în serviciu contra intereselor publice, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, faptă prev. și ped. de art. 13² din Legea nr. 78/2000, cu referire la art. 248 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) și conflict de interese, în formă continuată (opt infracțiuni), fapte prev. și ped. de art. 253¹ alin. 1 C.pen. (Legea nr. 15/1968), cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009), totul cu aplic. art. 33 alin. 1 lit. „a” C.pen. (Legea nr. 15/1968) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009).

Expunerea detaliată a situației de fapt, astfel cum a fost reținută în rechizitoriul parchetului:

”A. Inculpatul C a fost ales în funcția de primar al municipiului Beiuș pentru legislatura iunie 2008 – iunie 2012, reușind să-și reinnoiască mandatul și pentru legislatura iunie 2012 – iunie 2016. Din punct de vedere politic, inculpatul C ocupă funcția de președinte al organizației locale a Partidului Național Liberal Beiuș.

Spre sfârșitul anului 2007, când deținea calitatea de consilier județean, însă se preconiza să candideze pentru funcția de primar al municipiului Beiuș, inculpatul C (alături de martorii GIC, PED, BNP și PFR) a înființat Asociația „M” Beiuș, în scopul *„promovării și implementării unor programe de dezvoltare socială și culturală, de protecție a mediului, a turismului de masă și de performanță”*, după cum rezultă din conținutul actului constitutiv al asociației din data de 12.12.2007.

La data de 05.02.2008, în temeiul încheierii nr. 14/2008 a Judecătoriei Beiuș, Asociația „M” Beiuș a fost înregistrată ca persoană juridică. Din momentul constituirii și până în prezent, Asociația „M” Beiuș a avut sediul social în Beiuș, str., jud. Bihor, locație unde domiciliază și locuiește efectiv inculpatul C, care a fost desemnat în calitate de președinte al asociației, conform prevederilor actului constitutiv și ale statutului asociației.

La data de 26.02.2008, în urma solicitării inculpatului C (președintele asociației) și a martorului GIC (membru), Banca S.A. – Agenția Beiuș a deschis contul IBAN, având ca titular Asociația „M” Beiuș.

Prin hotărârea nr. 4/29.11.2010 a adunării generale a membrilor Asociației „M” Beiuș, s-a decis modificarea persoanelor autorizate cu drept de semnătură pentru contul deschis la Banca „... S.A. – Agenția Beiuș, în sensul că martorul GIC a pierdut dreptul de dispoziție asupra contului bancar al Asociației „M” Beiuș, inculpatul C rămânând singura persoană autorizată cu drept de semnătură unică pentru contul bancar susmenționat. Ulterior, martorul GIC a pierdut și calitatea de membru al Asociației „M” Beiuș, prin retragere din asociație. De altfel, inculpatul C a fost singura persoană care a dispus, în mod real, de sumele de bani existente în contul bancar al Asociației „M” Beiuș, pe toată durata de existență a acesteia.

Din momentul înregistrării ca persoană juridică și până la începutul lunii septembrie 2012, Asociația „M” Beiuș a realizat venituri care, potrivit raportului de constatare din data de 12 decembrie 2012, întocmit de specialistul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea, totalizează suma de ... lei, respectiv: suma de ... lei, în anul 2008; suma de ... lei, în anul 2009; suma de ... lei, în anul 2010; suma de ... lei, în anul 2011 și suma de ... lei, în anul 2012, la care se adaugă bunuri (mobilier) în valoare de ... lei obținute în anul 2009.

În ceea ce privește destinația banilor încasați de Asociația „M” Beiuș, în urma probatoriului administrat în cauză, s-a stabilit faptul că inculpatul C i-a folosit, în cea mai mare parte, pentru finanțarea unor activități, care nu au nicio legătură cu scopurile asociației.

Astfel, potrivit documentelor identificate în cursul urmăririi penale, o parte din suma de ... lei a fost folosită de inculpatul C, în interesul său personal, respectiv pentru achiziția unor materiale necesare reabilitării locuinței personale, plata unor taxe de studii, cazări la hotel, mese la restaurant, cumpărarea de băuturi alcoolice, bilete de avion pentru deplasări la București etc.

O altă parte din suma de ... lei a fost folosită de inculpatul C, pentru finanțarea unor activități politice și electorale, respectiv: donație acordată Partidului Național Liberal Bihor, tipărirea publicației „Mesagerul Liberal”, editată de organizația locală a Partidului Național Liberal Beiuș, condusă de inculpatul C, achiziția de materiale publicitare electorale, organizarea unor spectacole în campanii electorale etc. Este evident faptul că, folosirea de către inculpatul C a unor sume de bani, în scopuri electorale, i-a procurat acestuia un beneficiu, contribuind la crearea și dezvoltarea, în rândul electoratului, a unei imagini pozitive și a unui sentiment de încredere, care a condus la obținerea de către acesta a două mandate de primar al municipiului Beiuș.

Alte sume de bani au fost folosite pentru efectuarea de plăți care aparent ar reprezenta cheltuieli de funcționare ale asociației (cum ar fi achiziția de benzină și motorină), însă asociația nu dispune de niciun autovehicul și nici nu au fost identificate contracte de comodat ori de închiriere a unor autovehicule, rezultând așadar că și aceste sume de bani au fost folosite de inculpatul C, în interes personal.

Alte sume de bani din fondurile Asociației „M” Beiuș au fost folosite de inculpatul C, pentru finanțarea unor activități cu caracter așa-zis social, respectiv recompensarea unor colaboratori apropiați ai inculpatului, acordarea de ajutoare financiare unor persoane apropiate acestuia, care au invocat dificultăți materiale, finanțarea unor tratamente medicale, plata unor controale medicale, pelerinaje la mănăstiri organizate în perioade electorale etc.

Pe de altă parte, în urma probatoriului administrat în cauză, s-a constatat faptul că o parte din documentele de utilizare a fondurilor bănești acumulate în contul Asociației „M” Beiuș sunt false, în sensul că beneficiarul declarat al sumelor de bani neagă primirea acestora.

Astfel, cu ocazia audierii în fața organelor de urmărire penală, martorul HI – preot paroh la Biserica „...”, a declarat că nu a primit suma de 10.000 lei care, potrivit documentelor înregistrate în contabilitatea Asociației „M” Beiuș, ar fi fost achitată bisericii în cursul lunii 2011.

Declarația martorului CDM este lămuritoare, în ceea ce privește comportamentul inculpatului C, din perioada consecutivă desfășurării perchezițiilor domiciliare în cauză.

Astfel, după finalizarea perchezițiilor domiciliare și după ce a luat cunoștință de acuzațiile aduse, inculpatul C a efectuat demersuri în sensul preconstituirii de probe, pentru a justifica în fals modul de utilizare a sumelor de bani obținute prin intermediul Asociației „M” Beiuș. În acest sens, inculpatul C a recurs la persoane de încredere (cunoștințe vechi) sau la angajați obedienți, cărora le-a solicitat sau le-a impus să-i procure documente justificative, având certitudinea că aceștia nu vor colabora cu organele de anchetă.

Nu în ultimul rând, în cursul urmăririi penale s-a stabilit că, inculpatul Ca folosit sume de bani provenind din contul Asociației „M” Beiuș, pentru alimentarea contului său personal.

....
În ceea ce privește proveniența veniturilor totale de ... lei (respectiv suma de ... lei, în bani și ... lei, în bunuri), s-a stabilit că acestea au fost obținute, aproape în totalitate, de la diferiți agenți economici care au sediul sau puncte de lucru în municipiul Beiuș ori care, ulterior „sponsorizărilor” acordate inculpatului C, au avut relații comerciale cu Primăria municipiului Beiuș.

Sub administrarea inculpatului C, Asociația „M” Beiuș nu a înregistrat complet, întocmai și la timp, nici veniturile realizate și, cu atât mai puțin, cheltuielile efectuate, iar în anii 2009 – 2010 nici măcar nu a depus situațiile fiscale prevăzute de legislația în vigoare. Din cauza neînregistrării sau înregistrărilor tardive în contabilitate, din culpa inculpatului C, nu poate fi stabilită situația exactă a veniturilor și cheltuielilor efectuate în numele Asociației „M” Beiuș.

În realitate, ansamblul probatoriului administrat în cauză demonstrează, fără putință de tăgadă, faptul că Asociația „M” Beiuș a fost doar un paravan folosit de inculpatul C, pentru a disimula primirea de către acesta a unor sume de bani sau bunuri, cu privire la utilizarea cărora inculpatul a fost singura persoană autorizată să dispună.

1. Astfel, în perioada 14 octombrie 2010 – 27 aprilie 2012, prin intermediul Asociației „M” Beiuș, inculpatul Ca încasat suma totală de 59.000 lei de la inculpații A și societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare.

Remiterea, respectiv primirea sumei totale de 59.000 lei s-au efectuat sub masca unor contracte de sponsorizare încheiate între inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, al cărei asociat majoritar și administrator este inculpatul A și Asociația „M” Beiuș, al cărei președinte este inculpatul C.

....
Din suma totală de 59.000 lei, pe care au remis-o inculpații A și societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, suma de 54.000 lei a fost încasată de inculpatul C, prin intermediul contului bancar al Asociației „M” Beiuș. Diferența de 5.000 lei a fost încasată de inculpatul C în numerar.

Toate contractele de sponsorizare susmenționate, pe care inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, le-a încheiat cu Asociația „M” Beiuș, au fost semnate de inculpatul A, asociat majoritar al societății și administratorul acesteia, până în toamna anului 2011 și în prezent, precum și de inculpatul C, în calitate de președinte al Asociației „M” Beiuș.

Modalitatea exactă în care inculpatul Ca utilizat suma de 59.000 lei, primită cu titlu de mită de la inculpații A și societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, nu poate fi stabilită în totalitate, întrucât sumele de bani fie au fost retrase în numerar, fie în soldul contului bancar mai existau și alte sume de bani, la momentul încasării lor, sume provenind de la alte societăți comerciale, cu care sumele de bani încasate de la mituitori s-au contopit, iar plățile ulterioare efectuate din contul bancar al Asociației „M” Beiuș sunt mai mici decât sumele deja existente în cont. Din această cauză nu se poate determina cu exactitate cât anume din fiecare plată efectuată din contul Asociației „M” Beiuș provine din sumele de bani, pe care inculpatul C le-a primit de la inculpații societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare și A, respectiv cât anume din fiecare plată efectuată provine din sumele de bani deja existente în contul bancar al asociației. Pe de altă parte, suma de 5.000 lei încasată în numerar, la data de 29 aprilie 2011, a fost înregistrată în contabilitatea Asociației „M” Beiuș doar în cursul lunii ianuarie 2012, înregistrarea tardivă a încasării sumei de bani făcând imposibilă stabilirea cu exactitate a modului în care au fost utilizați banii.

În ciuda acestor impedimente, s-a stabilit cu certitudine faptul că, din suma de 20.000 lei, pe care inculpatul Ca primit-o cu titlu de mită de la inculpații S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, la data de 27 decembrie 2010, suma de 7.300 lei a fost utilizată pentru plata facturii nr. .../22.12.2010, emisă de societatea comercială S.C. S.R.L., jud. Bihor.

Prin factura fiscală susmenționată, societatea comercială S.C. S.R.L., jud. Bihor a livrat (formal către Asociația „M” Beiuș) câteva uși și mânere, care au fost montate la imobilul unde domiciliază inculpatului C, aspect care rezultă, fără putință de tăgadă, din declarația martorului IVF, manager de vânzări la societatea comercială susmenționată.

Alte sume de bani au fost ridicate din contul bancar al Asociației „M” Beiuș, în numerar, de către inculpatul C și au fost folosite pentru efectuarea mai multor plăți, în interes personal.

În urma probatoriului administrat în cauză, s-a demonstrat faptul că, sumele de bani remise de inculpații A și societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, au fost pretinse și primite de inculpatul C în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de primar al municipiului Beiuș, respectiv pentru ca, prin încălcarea atribuțiilor de serviciu, să elibereze în mod ilegal autorizația de construire nr. .../2010, având ca obiect construirea magazinului universal din Beiuș, str. ..., jud. Bihor, să confere un regim preferențial în soluționarea cererilor ulterioare și să susțină interesele societății comerciale susmenționate.

Inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare a fost înființată în anul 1994 și este deținută de inculpatul A (83,3% din părțile sociale) împreună cu soția acestuia. În primii ani de existență, inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. a desfășurat doar activități de fabricare a produselor din carne. Începând cu anul 2005, inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. s-a lansat și în comerțul en-detail, dezvoltând o rețea comercială națională, care cuprinde zeci de magazine și câteva depozite. Printre localitățile în care inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. și-a extins activitatea se află și municipiul Beiuș, unde a construit un magazin universal în toamna-iarna anului 2010, perioadă în care i-a remis inculpatului C suma de 50.000 lei, din totalul de 59.000 lei.

În vederea construirii magazinului din Beiuș, inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. a cumpărat de la numiții ..., imobilul din Beiuș, str. ..., jud. Bihor (format din casă de locuit și teren în suprafață de 980 mp), având numărul cadastral ..., înscris în coala CF i.e. ... Beiuș, conform contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. .../04.10.2010. De asemenea, inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. a cumpărat de la numitul ... suprafața de 270 mp, conform contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. .../04.10.2010, proprietatea acestuia fiind învecinată cu fosta proprietate a numiților ..., astfel încât suprafața totală a terenului achiziționat a fost de 1.250 mp.

După achiziționarea terenului, dar înainte de începerea efectivă a investiției, inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare ar fi trebuit să obțină autorizația de construire din partea Primăriei municipiului Beiuș.

Astfel, potrivit art. 1 și art. 2 din Legea nr. 50/1991, privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, executarea lucrărilor de construcții este permisă numai pe baza unei autorizații de construire sau de desființare, emisă în condițiile prezentei legi, la solicitarea titularului unui drept real asupra unui imobil - teren și/sau construcții - identificat prin număr cadastral, în cazul în care legea nu dispune altfel. Autorizația de construire constituie actul final de autoritate al administrației publice locale pe baza căruia este permisă executarea lucrărilor de construcții corespunzător măsurilor prevăzute de lege referitoare la amplasarea, conceperea, realizarea, exploatarea și postutilizarea construcțiilor. Autorizația de construire se emite în baza documentației pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții, elaborată în condițiile legii, în temeiul și cu respectarea prevederilor documentațiilor de urbanism, avizate și aprobate potrivit legii.

Procedura de autorizare a executării lucrărilor de construcții începe odată cu depunerea cererii pentru emiterea certificatului de urbanism în scopul obținerii, ca act final, a autorizației de construire și presupune parcurgerea de către investitor a mai multor etape:

- a) solicitarea și obținerea certificatului de urbanism;
- b) solicitarea și obținerea acordului, avizului sau punctului de vedere al autorității competente pentru protecția mediului;
- c) notificarea de către solicitant a autorității administrației publice competente cu privire la menținerea solicitării de obținere, ca act final, a autorizației de construire, pentru investițiile la care autoritatea competentă pentru protecția mediului a stabilit necesitatea evaluării impactului asupra mediului și a emis îndrumarul conform legislației privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului;
- d) solicitarea și obținerea avizelor și acordurilor indicate în certificatul de urbanism (avizele furnizorilor de utilități, avizul poliției rutiere pentru organizarea traficului rutier, avizul sanitar-veterinar, acordul vecinilor afectați de edificarea construcției etc.);
- e) elaborarea documentației tehnice necesare pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții;
- f) depunerea documentației pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții la autoritatea administrației publice competente;
- g) emiterea autorizației de construire;

Certificatul de urbanism este actul de informare prin care autoritățile administrației publice competente: a) fac cunoscute solicitantului informațiile privind regimul juridic, economic și tehnic al terenurilor și construcțiilor existente la data solicitării, în conformitate cu prevederile planurilor urbanistice și ale regulamentelor aferente acestora ori ale planurilor de amenajare a teritoriului, după caz, avizate și aprobate potrivit legii; b) stabilesc cerințele urbanistice care urmează să fie îndeplinite în funcție de specificul amplasamentului; c) stabilesc lista cuprinzând avizele/acordurile necesare în vederea autorizării; d) încunoștințează investitorul/solicitantul cu privire la obligația de a contacta autoritatea competentă pentru protecția mediului, în scopul obținerii punctului de vedere și, după caz, al actului administrativ al acesteia, necesare în vederea autorizării.

Avizele și acordurile stabilite prin certificatul de urbanism se solicită de către investitor sau beneficiar și se obțin de la autoritățile competente în domeniu înaintea depunerii documentației pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții la autoritățile administrației publice competente. Actele de autoritate emise de autoritățile competente pentru protecția mediului se solicită și se obțin de investitor sau solicitant, în condițiile legii.

Avizele și acordurile stabilite prin certificatul de urbanism, împreună cu punctul de vedere al autorității competente pentru protecția mediului sau, după caz, actul administrativ al acesteia, obținute potrivit legii, se anexează și devin parte integrantă din autorizația de construire.

Potrivit art. 6 din Legea nr. 50/1991, certificatul de urbanism se semnează de către președintele consiliului județean sau de primar, după caz, de secretar și de arhitectul-șef sau de către persoana cu responsabilitate în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului din aparatul propriu al autorității administrației publice emitente, responsabilitatea emiterii acestuia revenind semnatarilor. Certificatul de urbanism nu conferă dreptul de a executa lucrări de construcții.

Potrivit art. 7 din Legea nr. 50/1991, autorizația de construire se emite pentru executarea lucrărilor de bază și a celor aferente organizării executării lucrărilor, în cel mult 30 de zile de la data depunerii documentației pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții. Autorizațiile de construire sau desființare se emit numai pe baza unei documentații complete, în conformitate cu conținutul-cadru prevăzut în anexa nr. 1 a Legii nr. 50/1991.

Autorizația de construire se semnează de președintele consiliului județean sau de primar, după caz, de secretar și de arhitectul-șef sau de persoana cu responsabilitate în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului din aparatul propriu al autorității administrației publice emitente, responsabilitatea emiterii autorizațiilor revenind semnatarilor.

Parcursul tuturor etapelor susmenționate necesită câteva luni de zile, prin lege stabilindu-se termene pentru îndeplinirea unor formalități, care trebuie respectate cu strictețe. Spre exemplu, pentru obținerea acordului sau avizului de mediu, potrivit Hotărârii de Guvern nr. 445/2009, era necesară depunerea unei cereri la agenția județeană de protecție a mediului, iar apoi îndeplinirea unor formalități de publicitate (constând în publicarea unor anunțuri în presă și afișarea lor la sediul primăriei locale), precum și efectuarea unui studiu de impact al investiției asupra mediului înconjurător, procedura fiind finalizată printr-o decizie a directorului agenției de mediu.

În loc să parcurgă tot traseul legal de autorizare, imediat după cumpărarea terenurilor din Beiuș, str. ..., jud. Bihor, inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. a demolat vechile construcții și a început edificarea magazinului universal, pe care l-a inaugurat la doar două luni de la achiziționarea terenului.

În legătură cu împrejurările în care a fost edificat magazinul universal din Beiuș, str. Calea Bihorului, nr. 9, jud. Bihor, organele de urmărire penală au procedat la audierea numitului SV, în calitate de angajat – maestru constructor – al societății comerciale S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare,

Deschiderea magazinului universal din Beiuș, str. Calea Bihorului, nr. 9, jud. Bihor, aparținând inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, a avut loc în ziua de 06 decembrie 2010 și s-a desfășurat cu participarea inculpatului C – primarul municipiului Beiuș și a inculpatului A – patronul și administratorul inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L., aspect ce rezultă din consemnările presei momentului și din fotografiile atașate acestora.

Pe de altă parte, deschiderea magazinului universal aparținând societății comerciale S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, este menționată și în nr. 27, din luna decembrie 2010, al publicației „Mesagerul Liberal”, editată de organizația locală a Partidului Național Liberal Beiuș (publicație ale cărei costuri de tipărire au fost achitate din contul Asociației „M” Beiuș), care a folosit evenimentul ca prilej de promovare politică a inculpatului C, prin asocierea zilei sale onomastice cu inaugurarea magazinului.

Cu ocazia festivității de inaugurare, inculpatul A a recunoscut public că edificarea magazinului într-un timp atât de scurt a fost posibilă doar cu sprijinul inculpatului C, declarând că „Acest domn primar este demn de tot respectul. Și nu mă joc cu cuvintele. Am avut cu domnia sa dialoguri frumoase, constructive. Altfel nu puteam fi aici”.

Probatoriul administrat în prezenta cauză demonstrează că, afirmațiile publice ale inculpatului A, în legătură cu ajutorul oferit de inculpatul C, nu au fost o simplă declarație de politețe, ci corespund realității.

Astfel, deși amplasamentul magazinului universal este situat în centrul municipiului Beiuș, la o distanță de circa 200 metri de sediul Primăriei municipiului Beiuș, pe marginea principalei șosele din oraș, care traversează localitatea de la nord-vest (dinspre Oradea) spre sud-est (către Deva), iar începerea lucrărilor de construcție era notorie în municipiul Beiuș, cu toate acestea nici inculpatul C, în calitate de primar și nici inculpatul D, în calitate de șef al compartimentului de urbanism din cadrul Primăriei municipiului Beiuș, nu au luat nicio măsură pentru sistarea lucrărilor și intrarea în legalitate, chiar dacă cunoșteau faptul că inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. nu a obținut autorizația de construire.

Lipsa oricăror măsuri din partea inculpatului C, pentru stoparea ilegalității demersurilor inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L. și, mai mult, sprijinul pe care inculpatul C i-a acordat pentru continuarea și finalizarea construcției, prin soluționarea preferențială a tuturor cererilor formulate în numele societății comerciale susmenționate și prin susținerea continuă a intereselor acesteia, sunt explicate prin primirea de către acesta, cu titlu de mită, în perioada octombrie 2010 – aprilie 2012, a sumei totale de 59.000 lei de la inculpații A și societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare.

Este de menționat faptul că, potrivit înscrisurilor identificate în cursul urmăririi penale, la data de 14 octombrie 2010, ora 11:06, folosind faxul Primăriei municipiului Beiuș (având numărul de apel 029.321.273), inculpatul C a transmis contractul de sponsorizare nr. .../14.10.2010, pe faxul inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare. În aceeași zi, respectiv în data de 14 octombrie 2010, ora 11:52, folosind faxul inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L. (având numărul de apel ...), sub semnătura inculpatului A, care a stabilit cuantumul „sponsorizării” la suma de 30.000 lei, inculpatul A a returnat contractul de sponsorizare nr. .../14.10.2010, pe faxul Primăriei municipiului Beiuș. În data de 14.10.2010, ora 15.33, inculpații A și societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare a virat suma de 30.000 lei, în contul bancar al Asociației „M” Beiuș.

În legătură cu împrejurările în care a fost încheiat contractul de sponsorizare nr. .../27.12.2010, cu ocazia audierii acestuia în calitate de învinuit, inculpatul C a declarat că, în ziua respectivă, l-a contactat telefonic pe inculpatul A și i-a solicitat să-l ajute cu o sponsorizare. Întrucât inculpatul A a fost de acord, inculpatul C a declarat că a trimis pe fax un tipizat de contract de sponsorizare, semnat și stampilat, care i-a fost restituit pe fax, după completare, inclusiv în privința cuantumului „sponsorizării”, respectiv suma de 20.000 lei.

Conform susținerilor inculpatului C, contractul nr. .../29.04.2011, având ca obiect acordarea unei „sponsorizării” în cuantum de 5.000 lei și contractul nr. .../26.04.2012, privind acordarea unei „sponsorizării” în cuantum de 4.000 lei, au fost încheiate în urma unor discuții telefonice purtate cu inculpatul A.

Spre deosebire de inculpații C și D, care au dat dovadă de o pasivitate totală față de încălcările legislației comise de inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, partea civilă ... domiciliată în Beiuș, str. ..., jud. Bihor, a cărei proprietate a fost direct afectată de edificarea magazinului universal, a sesizat mai multe instituții publice, respectiv Primăria municipiului Beiuș (la data de 25 octombrie 2010), Poliția municipiului Beiuș, Inspectoratul de Stat în Construcții Bihor (la data de 25 octombrie 2010), Agenția pentru Protecția Mediului Bihor (la data de 01 noiembrie 2010) și Garda Națională de Mediu – Comisariatul Județean Bihor (la data de 24 noiembrie 2010), solicitând luarea măsurilor legale necesare.

Deși sesizarea părții civile ... viza o încălcare a legislației în domeniul construcțiilor și urbanismului comisă pe raza municipiului Beiuș, domeniu în care, potrivit legii, primarul și funcționarii din subordinea sa constată și aplică sancțiunile contravenționale, inculpații D și C nu au ieșit din starea de pasivitate și nu au luat nicio măsură pentru determinarea inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L. să intre în legalitate.

De precizat că, potrivit susținerilor martorului SV, pe tot parcursul desfășurării lucrărilor de construire la magazinul universal din Beiuș, atât înainte de dispunerea opririi lucrărilor de către

Inspectoratul de Stat în Construcții Bihor, cât și ulterior, reprezentantul compartimentului de urbanism din cadrul Primăriei municipiului Beiuș, respectiv inculpatul D, s-a prezentat de mai multe ori la fața locului, observând întreaga evoluție a construcției.

În schimb, la data de 28 octombrie 2010, după numai trei zile de la sesizarea părții civile, martorul din cadrul Inspectoratului de Stat în Construcții Bihor, s-a deplasat la fața locului și a constatat că inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. a început lucrările de construcție a magazinului universal, fără a deține autorizație de construire și, în consecință, a dispus oprirea lucrărilor.

La data de 29 octombrie 2010, funcționarii Inspectoratului de Stat în Construcții Bihor, în prezența reprezentanților inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, respectiv numitul SV (șef șantier) și numitul PO (șef proiect), au încheiat procesul verbal de inspecție nr.c/29.10.2010, în care au consemnat stadiul fizic al lucrărilor executate până la momentul respectiv, și anume structura de rezistență, planșeul peste etaj, parțial închiderile exterioare dinspre vecinătatea de la nr. 9. În ceea ce privește documentele legale de edificare a construcției, funcționarii Inspectoratului de Stat în Construcții Bihor au consemnat lipsa autorizației de construire, lipsa avizului CMUAT (Comisia Municipală de Urbanism și Amenajarea Teritoriului), precum și existența unor neconcordanțe între planul de situație și planul de fundații, pe de o parte și schița cadastrală și limitele de proprietate, pe de altă parte.

Ca urmare a acestor constatări au fost dispuse mai multe măsuri, respectiv: oprirea lucrărilor până la obținerea autorizației de construire, expertizarea lucrărilor de construcții executate, intrarea în legalitate, inclusiv pe baza avizului Comisiei Municipale de Urbanism și Amenajarea Teritoriului, cu acordul vecinilor direct afectați ș.a.

Presăși de cererea Inspectoratului de Stat în Construcții Bihor nr./08.11.2010, la data de 10.11.2010, în calitate de șef al compartimentului de urbanism din cadrul Primăriei municipiului Beiuș, inculpatul D a întocmit procesul verbal de constatare a contravențiilor nr./2010, iar inculpatul C, în calitate de primar al municipiului Beiuș, a aplicat inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, o amendă modică în cuantum de 2.000 lei și a dispus oprirea executării lucrărilor, până la intrarea în legalitate.

Ulterior demarării lucrărilor de construcție, dar mai ales după sesizările părții civile, la Primăria municipiului Beiuș a fost organizat un adevărat maraton pentru emiterea autorizației de construire în beneficiul inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare.

Astfel, la data de 25 octombrie 2010, Primăria Municipiului Beiuș (sub semnăturile inculpatului C, în calitate de primar și a inculpatului D, în calitate de șef al compartimentului de urbanism) a emis, în favoarea inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, certificatul de urbanism nr./25.10.2010, prin care s-a atestat faptul că terenul, pe care se intenționează edificarea construcției, este proprietatea societății comerciale S.C. B S.R.L. și că acesta este situat în intravilanul municipiului Beiuș.

Apoi, la data de 12 noiembrie 2010, Primăria municipiului Beiuș (sub semnăturile inculpaților C și D) a emis autorizația de construire nr./2010, prin care inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. a fost autorizată să construiască un magazin universal P + 1E, pe amplasamentul din Beiuș, str., jud. Bihor.

Emiterea de către Primăria municipiului Beiuș a autorizației de construire nr./12.11.2010 s-a realizat prin încălcarea legislației în vigoare, în momentul respectiv.

Astfel, potrivit art. 11 din O.U.G. nr. 195/2005, privind protecția mediului, solicitarea și obținerea acordului de mediu sunt obligatorii pentru proiecte publice ori private sau pentru modificarea ori extinderea activităților existente, care pot avea impact semnificativ asupra mediului. Pentru obținerea acordului de mediu, proiectele publice sau private care pot avea impact semnificativ asupra mediului, prin natura, dimensiunea sau localizarea lor, sunt supuse, la decizia autorității competente pentru protecția mediului, evaluării impactului asupra mediului.

Așadar atât legislația în domeniul protecției mediului, cât și legislația în domeniul autorizării executării lucrărilor de construcții impun obligația obținerii, în prealabil, a acordului, avizului sau punctului de vedere al autorității competente pentru protecția mediului, condiție pe care inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare nu a îndeplinit-o.

Inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. a formulat în acest scop o cerere, înregistrată la Agenția pentru Protecția Mediului Bihor sub nr./27.10.2010, cerere ce a fost repartizată spre soluționare martorului MMA. Pentru soluționarea cererii, la finalul lunii octombrie – începutul lunii

noiembrie 2010, martorul MMA s-a deplasat în municipiul Beiuș, la adresa unde s-a declarat că va fi edificată construcția, în vederea efectuării studiului de impact, ocazie cu care martorul a constatat că amplasamentul a suferit modificări esențiale, prin demolarea vechilor construcții și demararea lucrărilor de investiții. După vizita în teren, efectuată împreună cu un funcționar din cadrul Primăriei municipiului Beiuș, martorul MMA a întocmit un proces verbal în care a consemnat constatările făcute, precum și imposibilitatea efectuării studiului de impact, datorită demarării lucrărilor de investiții. Cu ocazia aceleiași deplasări în teren, martorul MMA s-a întâlnit cu inculpatul C (la cererea acestuia), inculpatul insistând ca, funcționarul Agenției pentru Protecția Mediului Bihor, să propună emiterea acordului de mediu pentru inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare.

Cererea inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, depusă la Agenția pentru Protecția Mediului Bihor, a fost soluționată prin decizia nr. .../09.11.2010, prin care s-a dispus respingerea acordului de mediu solicitat datorită imposibilității efectuării studiului de impact asupra mediului înconjurător, întrucât lucrările de investiție au fost demarate la momentul înregistrării cererii.

Într-adevăr, potrivit art. 5 din Ordinul nr. 135/2010, privind metodologia de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private, evaluarea impactului asupra mediului nu poate fi efectuată după ce lucrările de investiție au fost demarate sau proiectele au fost realizate.

Emiterea de către Primăria municipiului Beiuș a autorizației de construire nr. .../12.11.2010, pentru inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, s-a făcut în mod abuziv, întrucât, aceasta nu a obținut nici acordul de mediu și nici acordul proprietarilor afectați de ridicarea construcției, respectiv acordul părții civile ..., domiciliată în Beiuș, str. ..., jud. Bihor, a cărei proprietate urma să fie afectată de noua construcție.

În ceea ce privește avizul de mediu pentru magazinul universal din Beiuș, str. ..., jud. Bihor, aparținând inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare, acesta a fost menționat în cererea de emitere a autorizației de construire, însă nu a fost depus niciodată și nici nu putea să fie depus, pentru că nu a fost emis de autoritatea competentă, fapt pe care inculpatul D (care a rezolvat cererile inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare) l-a ignorat.

Ulterior edificării construcției magazinului universal aparținând inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L., temerile părții civile ... s-au confirmat în sensul că regimul de înălțime al noului imobil, ridicat în vecinătatea sa, i-a redus semnificativ gradul de însorire al locuinței. Pe de altă parte, în timpul verii, pereții din tablă ai magazinului degajă o căldură foarte mare, care nu se poate disipa datorită lipsei curenților de aer, magazinul universal fiind ridicat la doar 20 cm de gardul proprietății părții civile Nu în ultimul rând, prin construirea parcării necesare funcționării magazinului aparținând inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L., în cursul zilei, este împiedicat accesul auto în curtea locuinței părții civile ..., sunt generate noxe și zgomot, iar apele pluviale, nefiind captate și dirijate la canalizare, se infiltrează pe lângă fundația imobilului aparținând părții civile

Acordul vecinilor este prevăzut de pct. 2.5.6. din anexa nr. 1 la Legea nr. 50/1991, privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, fiind una dintre piesele scrise, care compun documentația tehnică de autorizare. Cadrul legal este completat prin Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991, aprobate prin ordinul ministrului dezvoltării nr. 839/2009, care detaliază condițiile în care este necesară obținerea acordului vecinilor și forma documentului. Astfel, potrivit art. 27 din Normele metodologice, acordul vecinilor se încheie în formă autentică (alin. 5) și este necesar în mai multe situații, respectiv *„pentru construcțiile noi, amplasate adiacent construcțiilor existente sau în imediata vecinătate”*, în cazul *„în care, prin ridicarea unei construcții noi în vecinătatea imediată a unei construcții existente, pot fi cauzate acesteia prejudicii privind ... sănătatea și mediul ori siguranța în exploatare. Cauzele acestor situații pot fi, de exemplu, ... afectarea gradului de însorire”* (alin. 1 lit. „a” și alin. 2). De asemenea, acordul vecinilor este necesar *„în cazul amplasării de construcții noi cu altă destinație decât cea a clădirilor învecinate”*, în cazul în care *„... urmare investiției noi pot fi create situații de disconfort generate de incompatibilități între funcțiunea preexistentă și cea propusă ... Cauzele cele mai frecvente sunt cele legate de afectarea funcțiunii de locuit prin implementarea unor funcțiuni incompatibile datorită zgomotului, circulației, degajării de noxe, etc.”* (alin. 1 lit. „c” și alin. 3).

Aceste prevederi legale erau cunoscute de inculpații D și C, aspect ce rezultă, fără putință de tăgadă, din declarația inculpatului D din data de 12.02.2015.....

Astfel, deși legislația în domeniul autorizării executării lucrărilor de construcții prevedea obligativitatea obținerii acordului vecinilor afectați, acord valabil doar dacă este dat în formă autentică, cu toate acestea inculpatul D, la solicitarea inculpatului C, nici măcar nu a menționat în cuprinsul certificatului de urbanism nr. .../25.10.2010, necesitatea obținerii acordului părții civile ..., în calitate de vecin direct afectat.

Cu toate că nu erau îndeplinite condițiile prevăzute de lege, inculpații C și D au emis autorizația de construire nr. .../12.11.2010 pe care, după doar câteva zile, au anulat-o și au emis autorizația de construire nr. .../A/18.11.2010, în vederea intrării în legalitate.

În ceea ce privește procedura de intrare în legalitate, în conformitate cu prevederile art. 59 din anexa la Ordinul nr. 839/2009, pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991, privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, organul de control care a sancționat contravențional pentru fapta de a se executa lucrări de construcții fără autorizație sau cu încălcarea dispozițiilor acesteia, pe lângă oprirea executării lucrărilor, are obligația de a dispune luarea măsurilor necesare pentru încadrarea lucrărilor în prevederile autorizației, sau de desființare a lucrărilor executate fără autorizație, într-un termen pe care îl va stabili prin procesul verbal. În vederea realizării prevederilor alin. (1), autoritatea administrației publice competente să emită autorizația de construire sau desființare are obligația de a analiza modul în care construcția corespunde reglementărilor din documentațiile de urbanism aprobate pentru zona de amplasament, urmând să dispună, după caz, menținerea sau desființarea construcțiilor realizate fără autorizație sau cu încălcarea prevederilor acesteia. În situația în care construcția realizată fără autorizație de construire întrunește condițiile urbanistice de integrare în cadrul construit preexistent, autoritatea administrației publice locale competente poate proceda la emiterea unei autorizații de construire în vederea intrării în legalitate, în coroborare cu luarea măsurilor legale care se impun, numai în baza concluziilor unui referat de expertiză tehnică pentru cerința esențială de calitate „rezistență mecanică și stabilitate” privind starea structurii de rezistență în stadiul fizic în care se află construcția, precum și pentru cerința esențială de calitate „securitatea la incendiu”, **numai după emiterea Acordului de mediu, în condițiile legii.**

Or, în situația de față, din cauza inexistenței acordului de mediu și a imposibilității legale de obținere a acestuia, date fiind prevederile art. 5 din Ordinul nr. 135/2010, considerăm că și autorizația nr. .../A/18.11.2010 s-a emis fără respectarea prevederilor legale.

Nu în ultimul rând, autorizația de construire a magazinului nu putea fi emisă, întrucât pentru funcționarea acestuia este necesară amenajarea unei parări (respectiv un loc de parcare pentru fiecare 50 de mp de spațiu comercial), iar suprafața de teren cumpărată de inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare nu era suficient de mare pentru a permite acest lucru.

Astfel, potrivit art. 33 din Hotărârea de Guvern nr. 525/1996, privind regulamentul general de urbanism, autorizarea executării construcțiilor care, prin destinație, necesită spații de parcare se emite numai dacă există posibilitatea realizării acestora, în afara domeniului public. Prin excepție de la prevederile alin. (1), utilizarea domeniului public pentru spații de parcare se stabilește prin autorizația de construire de către delegațiile permanente ale consiliilor județene sau de către primari, conform legii. Suprafețele parcajelor se determină în funcție de destinația și de capacitatea construcției, conform anexei nr. 5 la prezentul regulament, respectiv un loc de parcare la 50 m² suprafață desfășurată a construcției, pentru complexuri comerciale de 600 - 2.000 m².

Pentru a se îndeplini și această cerință legală, inculpatul C a fost de acord ca, parcare a aferentă viitorului magazin universal, să fie amenajată pe o suprafață de 470 mp din domeniul public, respectiv pe trotuarul de pe marginea străzii, precum și pe spațiul verde existent în zonă, pe porțiunea care acoperă frontul strădal al magazinului societății comerciale S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare și al locuinței părții civile.

Mai mult, inculpatul Ca fost de acord ca, suprafața de 470 mp teren din domeniul public a municipiului Beiuș, pe care s-a amenajat parcare publică, să fie pusă la dispoziția inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L., **spre folosință gratuită**, deși potrivit legislației în vigoare era necesară fie concesionarea, fie închirierea acesteia, în urma parcurgerii procedurilor legale. Perfectarea formalităților ar fi necesitat luni de zile, astfel că inaugurarea investiției ar fi fost amânată în mod corespunzător, fapt care ar fi fost de natură să aducă pierderi inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare.

Astfel, potrivit art. 11 din Legea nr. 213/1998, privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, bunurile din domeniul public sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile, după cum

urmează: a) nu pot fi înstrăinate; ele pot fi date numai în administrare, concesionate sau închiriate, în condițiile legii; b) nu pot fi supuse executării silită și asupra lor nu se pot constitui garanții reale; c) nu pot fi dobândite de către alte persoane prin uzucapiune sau prin efectul posesiei de bună-credință asupra bunurilor mobile.

De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 14, art. 15 și art. 16 din Legea nr. 213/1998, închirierea bunurilor proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale se aprobă, după caz, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean, a consiliului general al municipiului București sau a consiliului local, iar contractul de închiriere va cuprinde clauze de natură să asigure exploatarea bunului închiriat, potrivit specificului acestuia. Concesionarea sau închirierea bunurilor proprietate publică se face prin licitație publică, în condițiile legii. Sumele încasate din închirierea sau din concesionarea bunurilor proprietate publică se fac, după caz, venit la bugetul de stat sau la bugetele locale.

Potrivit art. 17 din același act normativ, statul și unitățile administrativ-teritoriale pot da imobile din patrimoniul lor, în folosință gratuită, pe termen limitat, **persoanelor juridice fără scop lucrativ, care desfășoară activitate de binefacere sau de utilitate publică, ori serviciilor publice.**

Pentru îndeplinirea formalităților legale de autorizare a amenajării parcurii pe domeniul public, inculpatul D – în calitate de secretar al Comisiei Municipale de Urbanism și Amenajarea Teritoriului Beiuș - a întocmit în avizul nr. ... din 13.10.2010, confirmat de inculpatul C, potrivit căruia inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare ar fi depus la Primăria municipiului Beiuș documentația formată din „memoriu de prezentare, plan de situație, plan de încadrare în zonă, detaliu amenajare parcare pentru magazin universal în Beiuș”, fapt care nu corespunde adevărului pentru că documentația nu a fost identificată cu ocazia percheziției efectuate de Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea, la data de 03 septembrie 2012.

De altfel, inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare nici nu avea de ce să depună documentația respectivă, pentru că parcare a fost amenajată ca parcare publică, pe domeniul public al municipiului Beiuș, fără ca terenul aferent parcurii să-i fi fost concesionat, iar autorizația de construire a parcurii a fost solicitată și emisă pe numele Primăriei municipiului Beiuș.

Susținerea de către inculpatul C a intereselor inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare și în legătură cu punerea la dispoziție, cu titlu gratuit, a parcurii necesare funcționării magazinului din Beiuș, str. Calea Bihorului, nr. 9, jud. Bihor, rezultă și din declarația suspectului D din data de 12.02.2015....

Pe lângă evitarea procedurilor legale de durată, recurgerea la formula susmenționată a determinat obținerea de către inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare, a unui avantaj patrimonial, constând în neachitarea redevenței sau chiriei, pentru folosința suprafeței de 470 mp. din domeniul public al municipiului Beiuș, pe durata de folosință a parcurii.

Spre comparație, prin Hotărârea nr. .../15.07.2009, Consiliul Local Beiuș a concesionat societății comerciale S.C. K S.R.L. București, pe o perioadă de 20 de ani, suprafața de 375 mp, pentru amenajarea unei parcurii necesare funcționării magazinului din Beiuș, str., jud. Bihor. Concesionarea suprafeței de teren de 375 mp. a fost făcută în schimbul unei redevențe de 45 lei/mp., respectiv suma de 16.875 lei/an, astfel că valoarea totală a contractului de concesiune, încheiat la data de 14 septembrie 2009, între municipiul Beiuș și societatea comercială S.C. K S.R.L. București este în cuantum de 337.500 lei (16.875 lei/an x 20 ani).

Întrucât magazinul ... din Beiuș este amplasat în imediata vecinătate a magazinului aparținând inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare, magazin situat în Beiuș, str., jud. Bihor, în cazul în care s-ar fi încheiat un contract de concesiune, redevența pe metru pătrat care ar fi trebuit achitată de către inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare, ar fi trebuit să fie egală cu redevența achitată de către societatea comercială S.C. K S.R.L. București, respectiv suma de 45 lei/mp./an.

Astfel, prin punerea la dispoziția inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare, **cu titlu gratuit**, a suprafeței de 470 mp. din domeniul al municipiului Beiuș, în vederea amenajării și folosirii parcurii necesare funcționării magazinului aparținând acestei societăți comerciale, până în prezent, respectiv pentru perioada 2011 – 2014, s-a cauzat o pagubă în cuantum de 84.600 lei. (45 lei/mp./an x 470 mp. x 4 ani = 84.600 lei), în dauna bugetului local al municipiului Beiuș.

Declarația publică a inculpatului A despre ajutorul oferit de inculpatul C este confirmată și de faptul că, în luna noiembrie 2010, Primăria municipiului Beiuș a emis pentru inculpatul – societatea

comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare, un nr. de trei certificate de urbanism și două autorizații de construire, în decurs de doar două zile din momentul depunerii cererilor aferente. Astfel, la data de 17 noiembrie 2010, inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare a depus la Primăria municipiului Beiuș: cererea înregistrată sub nr. .../17.11.2010, care a fost soluționată prin emiterea autorizației de construire nr. .../19.11.2010, pentru amplasare totem publicitar; cererea nr. .../17.11.2010, care a fost soluționată prin emiterea certificatului de urbanism nr. .../19.11.2010, necesar amplasării unui panou publicitar; cererea nr. .../17.11.2010, care a fost soluționată prin emiterea certificatului de urbanism nr. .../19.11.2010, necesar amplasării de panouri direcționale pe stâlpii ELECTRICA; cererea nr. .../17.11.2010, care a fost soluționată prin emiterea autorizației de construire nr. .../19.11.2010, necesară amplasării de steaguri publicitare în fața magazinului aparținând inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare; cererea nr. .../17.11.2010, care a fost soluționată prin emiterea certificatului de urbanism nr. .../19.11.2010, necesar amplasării unui panou publicitar de 5,0 x 2,5 m. Toate documentele susmenționate au fost semnate de inculpații Cși D. Graba cu care au fost soluționate cererile formulate de inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare, a fost atât de mare încât, în două cazuri, au fost emise direct autorizații de construire, deși se solicitase emiterea unor certificate de urbanism.

Pentru a avea o imagine și mai clară a modului în care inculpatul Cs-a implicat și a susținut interesele inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare, pe raza municipiului Beiuș, este suficient să comparăm durata de timp care a trecut de la achiziția terenului și până la inaugurarea magazinului acesteia cu durata de timp necesară societății comerciale S.C. K S.R.L. București, pentru construirea magazinului din Beiuș. Astfel, dacă în cazul inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L. au trecut doar două luni de la cumpărarea terenului și solicitarea emiterii certificatului de urbanism (04.10.2010), până la inaugurarea magazinului din Beiuș (06.12.2010), societății comerciale S.C. K S.R.L. București (unul dintre retailerii importanți la nivel european) i-au fost necesare 15 (cincisprezece) luni pentru finalizarea investiției, termen calculat de la solicitarea certificatului de urbanism (13.05.2009) și până la inaugurarea magazinului (05.08.2010).

Ultimele două „sponsorizări”, pe care inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare le-a achitat inculpatului C, prin intermediul Asociației „M” Beiuș, au fost făcute la data de 29 aprilie 2011 (conform contractului de sponsorizare nr. .../29.04.2011, în valoare de 5.000 lei) și la data de 27 aprilie 2012 (conform contractului de sponsorizare nr. .../26.04.2012, în valoare de 4.000 lei).

Formal, potrivit mențiunilor din contracte, „sponsorizările” au fost destinate organizării zilei municipiului Beiuș, însă Asociația „M” Beiuș nu a avut nicio legătură cu acest eveniment, care este organizat de Primăria municipiului Beiuș. Pe de altă parte, suma de 5.000 lei încasată în numerar, în temeiul contractului nr. .../29.04.2011, nu a fost înregistrată în contabilitatea Asociației „M” Beiuș decât în luna ianuarie 2012, astfel că nu se poate stabili cum au fost folosiți banii în realitate.

În ceea ce privește suma de 4.000 lei, încasată în temeiul contractului de sponsorizare nr. .../26.04.2012, aceasta a fost ridicată în numerar de către inculpatul C, aspect ce rezultă din raportul de constatare întocmit de specialistul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea, la data de 12 decembrie 2012. Utilizarea acestei sume de bani este justificată prin decontarea unor cantități de combustibil (benzină și motorină), deși Asociația „M” Beiuș nu a deținut, în proprietate sau folosință, niciun autovehicul și nici nu a fost identificată vreo activitate derulată de aceasta care să necesite achiziția a circa 3 mii de litri de combustibil, necesari pentru efectuarea a aproximativ 40.000 km.

În realitate, plata sumei de 9.000 lei are legătură cu procesul civil de grănițuire dintre inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare, pe de o parte și partea civilă ..., pe de altă parte, proces civil aflat pe rolul Judecătoriei Beiuș sub numărul .../187/2010 și, într-un plan mai îndepărtat, cu inculpatul C, care a susținut permanent interesele societății comerciale S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare.

.....
În prima parte a fazei de urmărire penală, inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare a fost reprezentată de numita ..., persoană care a deținut calitatea de administrator. Ulterior, când inculpatul A a redevenit administrator al inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare, societatea comercială susmenționată și-a desemnat un mandatar, care să o reprezinte pe parcursul urmăririi penale.

Referitor la împrejurările în care inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare a încheiat cu Asociația „M” Beiuș contractele de sponsorizare nr. .../14.10.2010 (în valoare de 30.000 lei), nr. .../27.12.2010 (în valoare de 20.000 lei); nr. .../29.04.2011 (în valoare de 5.000 lei) și

nr. .../26.04.2012 (în valoare de 4.000 lei), numita a declarat că nu are cunoștință de acestea, întrucât nu a avut calitatea de administrator al societății comerciale susmenționate, la momentul încheierii acestora, dobândind această calitate începând cu toamna anului 2011.

Inculpatul A, deși nu a refuzat, în mod explicit, să dea declarații în cauză, a susținut că va face declarații doar după consultarea dosarului de urmărire penală. În data de 03.03.2015, inculpatul A a consultat dosarul de urmărire penală, după care și-a rezervat dreptul de a nu face nicio declarație, în această fază a procesului penal.

Chiar și așa, motivul real pentru care inculpatul A a acceptat să-i dea bani inculpatului C (și anume câștigarea bunăvoinței și a sprijinului acestuia), rezultă din convorbirea telefonică purtată de inculpat cu martorul ... la data de 05 septembrie 2012, ora 12:56:58, respectiv: "

Cu privire la această convorbire telefonică, instanța, la data de 19.03./2019, față de Decizia Curții Constituționale nr. 22/2018 potrivit căreia excluderea juridică a probelor obținute în mod nelegal în procesul penal, în lipsa înlăturării lor fizice din dosarele penale constituite la nivelul instanțelor, este insuficientă pentru o garantare efectivă a prezumției de nevinovăție a inculpaților și a dreptului la un proces echitabil al acestora, a procedat la excluderea fizică de la dosarul de urmărire penală a declarației martorului ... și a procesului verbal de redare a convorbirilor telefonice excluse de către judecătorul de cameră preliminară al Tribunalului Bihor, respectiv de către judecătorul de cameră preliminară al Curții de Apel Oradea, aflate la filele 394 – 397 vol. I dosar u.p. și 417 – 421 vol. I dosar u.p., având în vedere că probele excluse nu mai pot fi avute în vedere la soluționarea cauzei.

În continuare, parchetul a reținut în rechizitoriul cu care a fost sesizată instanța:

"Pe de altă parte, inculpatul A a declarat public, la data de 06 decembrie 2010, că inaugurarea magazinului din Beiuș, str. ..., jud. Bihor, la doar câteva săptămâni de la demolarea vechilor construcții, nu ar fi fost posibilă fără sprijinul „*administrației...care înțelege importanța investițiilor*".

În ceea ce-l privește pe inculpatul C acesta a declarat că l-a cunoscut pe inculpatul A, reprezentantul inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare, în exercitarea atribuțiilor sale de primar al municipiului Beiuș, prima lor întâlnire având loc undeva la începutul lunii septembrie 2010, când acesta s-a prezentat la sediul Primăriei municipiului Beiuș, pentru a se informa asupra încadrării în planul urbanistic general a terenului din Beiuș, str. ..., jud. Bihor. În luna octombrie 2010, inculpatul C susține că s-a întâlnit din nou cu inculpatul A, care s-a oferit, din proprie inițiativă, să susțină acțiunile sociale din municipiul Beiuș, ocazie cu care i-ar fi relatat acestuia din urmă că este președintele Asociației „M” Beiuș. Urmare a acestei discuții, inculpatul C a declarat că, la data de 14 octombrie 2010, i-a trimis inculpatului A, la sediul inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare, prin fax, un contract de sponsorizare tipizat, folosit de Asociația „M” Beiuș, semnat și ștampilat, dar fără să fi fost indicată suma care făcea obiectul „sponsorizării”.

Cât privește modul în care a fost utilizată suma de 30.000 lei, provenind de la inculpatul – societatea comercială S.C. B S.R.L. , inculpatul Ca declarat că „...*i-am folosit în întregime pentru proiectele asociației*”, afirmație care însă nu corespunde adevărului, după cum s-a demonstrat pe parcursul urmăririi penale.

În ceea ce privește contractul de sponsorizare nr. .../27.12.2010, în valoare de 20.000 lei, inculpatul C a declarat că acesta a fost încheiat, din inițiativa lui, și a avut ca scop ajutorarea unui coleg care avea nevoie de operație și tratament medical în străinătate, întrucât a fost victima unui accident rutier.

Colegul, la care a făcut trimitere inculpatul C, a fost identificat ca fiind martorul CDI, care a confirmat primirea, în numerar, a sumei de 20.000 lei, respectiv: suma de 10.000 lei, prin procesul verbal de predare - primire din data de 31.12.2010 și suma de 10.000 lei, prin procesul verbal de predare - primire din data de 10.02.1011.

Cu toate acestea, afirmațiile inculpatului C nu corespund adevărului, întrucât s-a dovedit faptul că, din suma de 20.000 lei încasată de la inculpații A și societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare (în contul bancar deschis în numele Asociației „M” Beiuș), la data de 27 decembrie 2010, suma de 7.300 lei a fost folosită pentru efectuarea unui virament bancar către societatea comercială S.C. ... S.R.L. ..., jud. Bihor, în scopul achitării contravalorii unor uși și mânere cumpărate de inculpat pentru modernizarea locuinței sale.

Fiind audiat, inculpatul D ...

2. La data de 07 martie 2008 și la data de 08 mai 2008, inculpatul C, folosind ca interpus Asociația „M” Beiuș, a obținut suma de 15.000 lei de la societatea comercială S.C. F S.R.L. jud. Bihor, prin încheierea contractelor de sponsorizare nr. .../2008 (în valoare de 5.000 lei) și nr. .../2008 (în valoare de 10.000 lei). Suma de 5.000 lei, care face obiectul contractului de sponsorizare nr. .../2008, a fost încasată de inculpatul C în numerar și nu a fost înregistrată în contabilitatea Asociației „M” Beiuș, nici în anul 2008 (când a fost obținută) și nici ulterior.

Potrivit declarației martorului GA, asociat și administrator al societății comerciale S.C. F S.R.L., suma de 15.000 lei, care formează obiectul contractelor de sponsorizare nr. .../2008 și nr. .../2008, a fost plătită, din proprie inițiativă, după ce a aflat de existența Asociației „M” Beiuș de la inculpatul C, căruia i-a și predat în numerar suma de 5.000 lei, diferența de 10.000 lei fiind transferată prin bancă.

Conform notei de constatare seria BH nr. ..., întocmită de Garda Financiară – Secția Bihor, la data de 02 octombrie 2012, în perioada 01 ianuarie 2008 – 30 septembrie 2012, societatea comercială S.C. F. S.R.L., jud. Bihor a făcut 4 (patru) sponsorizări în valoare totală de lei, din care suma de 15.000 lei (reprezentând trei cincimi din total) a fost acordată inculpatului C, prin intermediul Asociației „M” Beiuș.

3. La data de 03 iunie 2008, inculpatul C, folosind ca interpus Asociația „M” Beiuș, a obținut suma de 1.000 lei de la societatea comercială S.C. G S.R.L. Beiuș, prin încheierea contractului de sponsorizare nr. .../2008. Potrivit declarației martorului GMA, asociat al societății comerciale S.C. GS.R.L. Beiuș, plata sumei de 1.000 lei a fost efectuată ca urmare a primirii, prin fax, a contractului de sponsorizare semnat de inculpatul C, primarul municipiului Beiuș.

4. La data de 19 martie 2009, inculpatul C, prin intermediul Asociației „M” Beiuș, a obținut de la societatea comercială S.C. H S.A. Oradea (membră a grupului de firme ... Oradea) obiecte de mobilier, în valoare de 48.111,79 lei, prin încheierea contractului de sponsorizare nr. .../2009. Bunurile pe care inculpatul C le-a primit de la societatea comercială S.C. HS.A. Oradea, în temeiul contractului nr. .../19.03.2009, nu au fost înregistrate în contabilitatea Asociației „M” Beiuș, nici în anul 2009 și nici ulterior. Din cauza neînregistrării operațiunii în contabilitatea Asociației „M” Beiuș, existența acestei sponsorizări a fost stabilită pe baza documentelor de livrare (avizele de însoțire), care au fost găsite la domiciliul inculpatului C, cu ocazia percheziției domiciliare din data de 03 septembrie 2012 și pe baza înscrisurilor puse la dispoziția organelor de urmărire penală de societatea comercială S.C. HS.A. Oradea.

Ulterior încheierii contractului de sponsorizare susmenționat, inculpatul C (în exercitarea atribuțiilor de primar al municipiului Beiuș) a emis autorizații de construire în favoarea societății comerciale S.C. HS.A. Oradea, a încheiat contracte comerciale cu aceasta și a aprobat ordonanțarea la plată a unor sume de bani facturate societatea comercială susmenționată. Astfel, la data de 02 aprilie 2009, inculpatul C, în calitate de primar al municipiului Beiuș, a emis în favoarea societății comerciale S.C. HS.A. Oradea autorizația de construire nr. .../2009, iar la data de 03 februarie 2010 a emis autorizația de construire nr. .../2010.

5. La data de 27 aprilie 2009, prin intermediul Asociației „M” Beiuș, inculpatul Ca obținut suma de 500 lei de la societatea comercială S.C. I S.R.L. Beiuș, prin încheierea contractului de sponsorizare nr. .../2009. Referitor la împrejurările în care societatea comercială S.C. I S.R.L. Beiuș a încheiat contractul nr. .../2009, martorul FAF a declarat că documentul i-a fost adus de un angajat al Primăriei municipiului Beiuș și că, deși Asociația „M” Beiuș îi este complet necunoscută, a fost de acord cu sponsorizarea, întrucât documentul era semnat de inculpatul C, primarul municipiului Beiuș.

6. La data de 28 aprilie 2009, prin intermediul Asociației „M” Beiuș, inculpatul C a obținut de la societatea comercială S.C. J S.R.L. suma de 2.000 lei, prin încheierea contractului de sponsorizare nr. .../2009. Cu ocazia audierii sale din data de 23 iunie 2013, martorul DE (asociat și administrator al societății comerciale S.C. J S.R.L.) a declarat că nu își amintește împrejurările în care a fost încheiat contractul de sponsorizare nr. .../29.04.2009, dar este posibil ca sponsorizarea să fi fost acordată la solicitarea inculpatului C.

7. La data de 29 martie 2012, prin intermediul Asociației „M” Beiuș, inculpatul Ca obținut suma de 10.000 lei de la societatea comercială S.C. L S.A. Oradea, pentru care a fost încheiat

contractul de sponsorizare nr. .../2012. Anterior, respectiv la data de 17 decembrie 2009, prin intermediul Asociației „M” Beiuș, inculpatul Ca primit suma de 5.000 lei de la Asociația „N” Oradea, înființată de martorii CG și CM, acționarii majoritari indirecti ai societății comerciale S.C. L. S.A. Oradea, societate care asigură în bună parte finanțarea Asociației „N” Oradea. De altfel, societatea comercială S.C. L. S.A. Oradea a încheiat cu Asociația „N” Oradea un contract de sponsorizare în data de 17 decembrie 2009, în aceeași zi în care Asociația „N” Oradea a încheiat contractul de sponsorizare cu Asociația „M” Beiuș. Astfel, suma de 5.000 lei, primită de inculpatul C, prin intermediul Asociației „M” Beiuș de la Asociația „N” Oradea, provine de fapt de la societatea comercială S.C. L. S.A. Oradea.

Societatea comercială S.C. L. S.A. Oradea a desfășurat relații comerciale cu Primăria municipiului Beiuș atât înainte, cât și după acordarea sponsorizărilor susmenționate.

8. La data de 17 septembrie 2009, prin intermediul Asociației „M” Beiuș, inculpatul Ca obținut suma de 8.400 lei de la societatea comercială S.C. K.S.R.L. București, pentru care a fost încheiat contractul de sponsorizare nr. .../2009.

În momentul obținerii de către inculpatul Ca sumei de 8.400 lei, societatea comercială S.C. K.S.R.L. București avea în derulare o investiție pe raza municipiului Beiuș, constând în construirea unui magazin ... în Beiuș, str., jud. Bihor, în imediata vecinătate a suprafeței de teren, pe care a fost construit ulterior magazinul universal al inculpatului – societatea comercială S.C. B S.R.L., jud. Satu Mare.

9. La data de 10 noiembrie 2009, prin intermediul Asociației „M” Beiuș, inculpatul Ca obținut suma de 4.000 lei de la societatea comercială S.C. E.S.R.L. Beiuș, pentru care a fost încheiat contractul de sponsorizare nr. .../2009.

B. ...

C.

D.

II. MIJLOACELE DE PROBĂ pe care se întemeiază acuzarea:

II. Analizând coroborat materialul probator administrat atât în cursul urmăririi penale cât și în faza judecătii, instanța reține următoarea situație de fapt:

Fiind ascultați în timpul cercetării judecătorești, inculpații C, A, SC B nu au recunoscut faptele reținute în sarcina lor, inculpatul D declarând că recunoaște faptele astfel cum au fost descrise în actul de sesizare a instanței.

La termenul de judecată din 26.06.2019 a fost ascultat inculpatul A care a declarat că
Toate aceste aspecte menționate de inculpați sunt confirmate de probe administrate în cauză (declarații de martori, declarații inculpați, înscrisuri existente la dosarul cauzei):

II. Cu titlu preliminar, în ceea ce privește legea penală mai favorabilă, potrivit art. 5 NCP, "(1) În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă.

Legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptelor pentru care inculpații au fost trimiși în judecată (luare de mită, dare de mită, abuz în serviciu în circumstanțele agravante prev. de art. 13 ind. 2 din Legea 78/2010), prevede limite de pedeapsă mai reduse, motiv pentru care se apreciază că legea veche este mai favorabilă.

În ceea ce privește infracțiunea de spălare de bani prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 656/2002, deși legea veche prevedea limite de pedeapsă mai mari, având în vedere reținerea în concurs a faptelor, precum și dispozițiile obligatorii ale Deciziei Curții Constituționale nr. 265/2014, privind combinarea instituțiilor de drept penal din cele două legi, se constată că în ansamblu, legea veche este mai favorabilă.

Se constată totodată că sub incidența dispozițiilor art. 5 din noul Cod penal, **nu intră situațiile când se aplică legea penală de dezincriminare, fiind reglementată de art. 4** fapta nu este prevăzută ca infracțiune de legea nouă (sau de una dintre legile succesive, dacă sunt mai mult de două asemenea legi).

1. Cu privire la infracțiunile de luare și dare de mită reținute în sarcina inculpaților C, respectiv A și SC B SRL :

În prezenta speță, s-a reținut în sarcina inculpatului C, în calitate de primar al municipiului Beiuș, în perioada 14.10.2010 – 26.04.2012, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale și în baza unei înțelegeri prealabile, în mod repetat, a pretins și a primit suma totală de 59.000 lei de la inculpații A și societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare, pentru ca, prin încălcarea atribuțiilor de serviciu, să elibereze în mod ilegal autorizația de construire nr. .../2010, având ca obiect construirea magazinului universal din Beiuș, str... jud. Bihor, să confere un regim preferențial în soluționarea cererilor ulterioare și să susțină interesele societății comerciale susmenționate

În ceea ce privește pe inculpații A și societatea comercială S.C. B S.R.L. , jud. Satu Mare, s-a reținut că, în perioada 14.10.2010 – 26.04.2012, în baza aceleiași rezoluții infracționale și a unei înțelegeri prealabile, acționând în realizarea obiectului de activitate al societății și în interesul acesteia, în mod repetat, i-au remis inculpatului C – primarul municipiului Beiuș, jud. Bihor – suma totală de 59.000 lei, pentru ca acesta, prin încălcarea atribuțiilor de serviciu, să elibereze în mod ilegal autorizația de construire nr. .../2010, având ca obiect construirea unui magazin universal, să confere un regim preferențial în soluționarea cererilor ulterioare și să susțină interesele societății comerciale susmenționate.

În primul rând, plecând de la acuzațiile aduse inculpaților prin rechizitoriu cu privire la aceste infracțiuni, trebuie analizat:

- dacă remiterea sumei de 59.000 lei de către inculpatul A, în calitate de reprezentant al inculpatei SC B SRL , respectiv primirea acestei sume de către inculpatul C, reprezintă sau nu bani necuveniți,
- dacă această operațiune a fost efectuată sub "masca" unor contracte de sponsorizare încheiate între inculpați,
- dacă inculpatul C a pretins această sumă de bani,
- dacă suma a fost primită de inculpatul C pentru ca, în calitate de primar, să elibereze în mod ilegal autorizația de construire nr. 113/2010; sau să confere un regim preferențial în soluționarea cererilor ulterioare sau pentru a susține interesele societății.

Din cronologia evenimentelor rezultă că suma de 59.000 lei a fost remisă prin intermediul a 4 contracte de sponsorizare:

- la data de 14.10.2010, pentru suma de 30.000 lei – contractul de sponsorizare nr. 1188 (fila 17 d.u.p.- vol II)
- la data de 27.12.2010, pentru suma de 20.000 lei – contractul de sponsorizare nr.14253 (fila 19 d.u.p. – vol. II)
- la data de 29.04.2011, pentru suma de 5.000 lei – contractul de sponsorizare nr. 10 (fila 21 d.u.p – vol II)
- la data de 27.04.2012, pentru suma de 4.000 lei – contractul de sponsorizare nr. 6 (fila 23 d.u.p – vol II).

Părțile contractante ale acestor contracte de sponsorizare au fost:

- SC B SRL, prin reprezentant legal A, în calitate de sponsor
- Asociația M Beiuș, reprezentată legal prin C, în calitate de beneficiar.

Obiectul contractelor a constat în sprijinirea activității desfășurate de către Asociația M Beiuș – respectiv activitate asociație, manifestări cultural artistice dedicate zilelor Beiușului, manifestări artistice.

Pentru existența infracțiunii de luare de mită este absolut necesar îndeplinirea următoarelor cerințe esențiale:

- (-) fapta trebuie să aibă ca obiect bani sau alte foloase patrimoniale sau nepatrimoniale care nu sunt cuvenite în mod legal făptuitorului, pretinse, primite sau acceptate pentru sine sau pentru altul;
- (-) pretinderea, primirea sau acceptarea de promisiuni de bani sau alte foloase necuvenite trebuie comisă în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea sau întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri;

Elementul material al infracțiunii de luare de mită îl constituie pretinderea sau primirea de bani sau alte foloase necuvenite de către funcționarul public ori acceptarea promisiunii unor astfel de promisiuni

Pretinderea presupune solicitarea direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul de bani sau alte foloase necuvenite; (nu este necesar ca solicitarea să fie satisfăcută);

Primirea presupune remiterea directă sau indirectă, pentru sine sau pentru altul de bani sau alte foloase necuvenite din inițiativa mituitorului; (în cazul în care anterior primirii, făptuitorul acceptase promisiunea de primire a unor astfel de bunuri, fapta de luare de mită se consumă la momentul acceptării);

Noul cod penal nu a mai prevăzut drept variantă alternativă a elementului material al infracțiunii de luare de mită, nerespingerea promisiunii de bani sau alte foloase necuvenite ce implică atitudinea făptuitorului care nu are o reacție fermă, expresă în fața unei oferte de mituire; – această modalitate de comitere a infracțiunii de luare de mită prevăzută de vechiul Cod penal a fost dezincriminată prin NCP, în măsura în care nu se reține o acceptare tacită și neîndoieală a promisiunii.

Elementul material al infracțiunii de dare de mită îl constituie promisiunea, oferirea sau darea de bani sau alte foloase necuvenite unui funcționar public (art. 175/NCP), în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

Darea presupune remiterea efectivă a banilor sau a foloaselor necuvenite precum și primirea acestora direct sau indirect

Pentru existența infracțiunii de dare de mită este absolut necesar îndeplinirea următoarelor **cerințe esențiale**:

(-) promisiunea, oferirea sau darea să aibă ca obiect bani sau alte foloase necuvenite, patrimoniale sau nepatrimoniale care nu sunt cuvenite funcționarului public mituit;

(-) actul licit sau ilicit în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii căruia se promite, oferă sau se dau bani ori alte foloase necuvenite trebuie să facă parte din cadrul atribuțiilor de serviciu ale funcționarului public;

(-) promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase necuvenite poate avea loc înainte, concomitent sau ulterior îndeplinirii, neîndeplinirii, urgentării ori întârzierii îndeplinirii actului ce intră în atribuțiile de serviciu ale funcționarului, respectiv îndeplinirii actului contrar acestor îndatoriri.

Din cuprinsul probelor administrate în cauză a rezultat că demersurile SC B SRL și a asociatului majoritar al acestei societăți, A, în legătură cu eliberarea autorizație de construire având ca obiect construirea unui magazin universal asupra imobilului situat în mun. Beiuș, str., au fost declanșate în data de 06.10.2010, odată cu cererea de emitere a certificatului de urbanism pentru demolarea construcției cumpărate de la conform contractului de vânzare cumpărare nr. .../04.10.2010 (fila 180 d.u.p.-vol. VIII) și a contractului de vânzare cumpărare nr. .../04.10.2019 în ceea ce privește imobilul cumpărat de la

În acest sens sunt cererea pentru emiterea certificatului de urbanism demolare casă familială și anexă, depusă la data de 05.10.2010 și înregistrată sub nr. (fila 397 d.u.p.- vol. III), cererea pentru emiterea certificatului de urbanism magazin universal B, depusă la data de 05.10.2010 și înregistrată sub nr. (fila 400 d.u.p. - vol III).

Soluționarea acestor cereri a fost efectuată prin emiterea la data de 08.10.2010 a certificatului de urbanism nr. ... pentru demolare casă familială și anexe (fila 398 d.u.p.- vol III); la data de 05.10.2010 a certificatului de urbanism nr. .../05.10.2010 pentru a fi utilizat în scopul elaborării documentației, obținerea avizelor și a autorizației de construire pentru Magazinul Universal B (f. 401 d. u.p.vol. III); la data de 13.10.2010 a avizului favorabil nr. pentru construirea magazinului universal B; la data de 15.10.2010 a autorizației nr. 6 de desființare lucrări (fila 406 d.u.p.-vol. III).

Totodată, se constată că din procesul verbal încheiat la data de 13.10.2010 la sediul Primăriei Municipiului Beiuș cu ocazia ședinței comisiei tehnice de Amenajare a Teritoriului și Urbanism, rezultă faptul că la pct. 1 s-a pus în discuție demolarea casei familiale și construirea magazinului alimentar și parcare, comisia propunând „eliberarea certificatului de urbanism pentru construirea magazinului universal în forma prezentată, pentru parcare în special cea din fața imobilului învecinat, prezentarea acordului vecinului, un studiu de ridicări topo din care să reiasă locurile de parcare accesul din DN 76 și amenajarea zonei verzi până în carosabil și școala generală, studiu care va fi însușit în CMUAT într-o ședință viitoare. ” (f. 466, d.u.p vol. III).

Comisia a fost constituită din: viceprimar – ing. GC; arh.- OOO; ing. – IM; ing. – EO și D, primarul nefiind prezent.

Astfel, la data de 15.10.2010 Primăria Beiuș a emis Autorizația nr. .../15.10.2010, de desființare a casei familiale și a anexei (f. 406 d.u.p - vol. III), iar, la data de 25.10.2010 a fost emis certificatul de urbanism nr. .../25.10.2010 în scopul construirii Magazinului Universal B (f. 156 d.u.p vol. 8).

Având în vedere că unul din motivele pentru care se susține că există infracțiunile de dare de mită, respectiv luare de mită îl reprezintă termenul foarte scurt de aprobare a cererilor SC B, urmează a fi analizate și aceste aspecte:

Astfel, se constată că, la data de 26.10.2010 a fost emis de către S.A. avizul tehnic de racordare pentru magazinul universal (f. 166-169 d.u.p vol. II). În aceeași dată a fost emis avizul pentru racordarea la rețeaua de apă-canal (f. 409 voi. 3 dosar u.p.).

La data de 27.10.2010 a fost emisă autorizația privind executarea lucrărilor de bransament apă și racord canal de către Primăria Beiuș sub nr. în aceeași dată, fiind avizată favorabil cererea privind racordarea la rețeaua

La data de 27.10.2010 a fost depusă la Primăria Beiuș cererea pentru emiterea autorizației de construire a magazinului universal B, înregistrată sub nr. .../27.10.2010 (f. 438 d.u.p.- vol. III.).

De asemenea, se constată că Primăria Beiuș a efectuat un control în data de 28.10.2010 ca urmare a sesizărilor făcute de vecini, ocazie cu care echipa de control formată din ing. din cadrul Inspectoratului în Construcții Bihor și sing. D din cadrul compartimentului de Urbanism din cadrul Primăriei Beiuș, constatând lipsa autorizației de construire a dispus oprirea lucrărilor (f. 412 vol. 3 dosar u.p.), fiind sancționat contravențional conform procesului verbal de contravenție nr. .../10.11.2010 cu suma de 2.000 lei, deoarece a procedat la demararea lucrărilor de construire a magazinului universal, fără a avea autorizație de construire (e adevărat că sancțiunea a intervenit la 12 zile după efectuarea controlului, însă acest lucru nu poate duce la concluzia că s-ar fi săvârșit vreo faptă de natură penală prin emiterea procesului verbal de contravenție în data de 10.11.2010).

La data de 15.10.2010 a fost emis certificatul de urbanism nr. .../A în vederea intrării în legalitate, având în vedere că lucrările de construire pentru magazinul universal B au fost demarate fără autorizație de construire, că au fost oprite lucrările și că societatea a fost sancționată contravențional, dispunându-se intrarea în legalitate în termen de 30 de zile.

Ulterior, la data de 29.10.2010 a fost încheiat procesul-verbal de inspecție nr. .../c/29.10.2010 în care au fost menționate stadiul fizic al lucrărilor precum și neconformitățile constatate („execuție fără autorizație de construire, lipsa dirigenției autorizate, neafișare panou identificare, lipsa aviz CMUAT, lipsa responsabilității tehnice atestată, lipsa planului calității lipsa înregistrării - calitatea materiale și procese”).

În aceeași dată a fost obținut avizul favorabil de la Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor - Serviciul Igienă Veterinară și Epidemiologie (f. 172 voi. 8 dosar u.p.).

Primăria Beiuș a trimis la data de 01.11.2010 către S.C. B S.R.L. o adresă de către prin care se arată că raportat la împrejurarea că lucrarea a fost oprită de Inspectoratul în Construcții Bihor, autorizația de construire va putea fi eliberată numai după ducerea la îndeplinire a măsurilor dispuse de Inspectoratul în Construcții prin procesul-verbal de inspecție nr. .../c/29.10.2010 și a avizelor de la Protecția mediului, Poliția Rutieră și Direcția Sanitară Veterinară”.

Totodată, se constată că la data de 02.11.2010 Ministerul Sănătății - Direcția de Sănătate Publică Bihor a emis notificarea nr. prin care aducea la cunoștință S.C. B S.R.L. că documentația depusă corespunde normelor igienico-sanitare prevăzute de legislația în vigoare.

Prin referatul nr. .../02.11.2010 s-a constatat că au fost respectate prevederile legale impuse de „Normativul de siguranță la foc a construcțiilor”, iar, Inspectoratul de Poliție Județean Bihor, prin adresa din 08.11.2010 a adus la cunoștință avizarea de principiu documentația depusă, urmând ca după completarea acesteia să fie emis avizul definitiv.

Întrucât lucrările au fost demarate, la data de 09.11.2010 a fost emisă Decizia de respingere a solicitării acordului de mediu nr. .../09.11.2010 motivat de împrejurarea că art. 5 alin. 1 din Ord. 135/2010 prevede expres că „evaluarea impactului asupra mediului nu poate fi efectuată după ce lucrările de investiție au fost demarate sau proiectele au fost realizate”.

În ceea ce privește parcare, se constată, din procesul verbal încheiat la data de 10.11.2010 că în ședința Comisiei Tehnice de Amenajare a Teritoriului și Urbanism s-a pus în discuție amenajarea unei parcuri publice pe str....., fiind prezentată comisiei ridicarea topografică a zonei întocmită de sing., raportul Serviciului Amenajarea Teritoriului și Urbanism, precum și două variante de amenajare a parcurii. În urma analizării documentației a fost avizată varianta 1 propusă.

În aceeași dată a fost întocmit Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. .../10.11.2010 prin care a fost sancționată S.C. B S.R.L. cu suma de 2.000 lei, deoarece a procedat la demararea lucrărilor de construire a magazinului universal, fără a avea autorizație de construire.

La data de 12.11.2010 a fost emisă autorizația de construire nr. .../12.11.2010 (a cărei nelegalitate e invocată de parchet) prin care s-a autorizat executarea lucrărilor de construire pentru magazinul universal B. La documentația necesară emiterii autorizației mai sus amintite a fost depus raportul de expertiză tehnică întocmit de ing.; avizul de securitate la incendiu nr. .../12.11.2010.

Ulterior, la data de 15.11.2010 a fost emisă autorizația de construire nr. ... prin care s-a autorizat executarea lucrărilor de construire pentru alimentare cu energie electrică a magazinului universal B și amplasare post de transformare în anvelopă de beton.

Pentru a fi în prezența infracțiunii de luare de mită pentru care inculpatul a fost trimis în judecată, este absolut necesar dovedirea din punct de vedere obiectiv a conduitei proprii a persoanei acuzate în legătură cu banii sau foloasele (în actul de sesizare fiind reținute pretinderea și primirea de bani care nu i se cuvin), în legătură cu actele de serviciu, dar și legătura dintre banii sau foloasele necuvenite și actul de serviciu.

Banii sau produsele trebuie să fie pretinse, primite cu titlu de echivalent a conduitei pe care făptuitorul se angajează să o aibă, constând în îndeplinirea, neîndeplinirea sau îndeplinirea cu întârziere a unui act de serviciu.

Instanța nu poate reține concluzia că între inculpatul C și inculpații A și SC B ar fi existat o înțelegere infracțională prin care inculpatul C ar fi pretins o sumă de bani, iar ceilalți doi inculpați ar fi remis suma de 59.000 lei în 4 tranșe, prin intermediul a 4 contracte de sponsorizare, având ca scop favorizarea celor din urmă inculpați, în condițiile în care la dosarul cauzei nu există nici o probă directă sau indirectă în acest sens.

Faptul că s-a început construcția magazinului fără eliberarea autorizației de construire este real, acest lucru rezultând și din procesul verbal de inspecție, constituind astfel o contravenție pentru care s-a și dispus amendarea, însă de aici nu se poate trage concluzia că motivul pentru care s-a procedat în acest fel a fost determinat de faptul că a existat o înțelegere frauduloasă între inculpați în urma căreia s-ar fi încheiat contractele de sponsorizare (care reprezintă o mită mascată în opinia parchetului), în condițiile în care începerea efectuării lucrărilor înainte de obținerea autorizației era o modalitate de lucru a SC B, aspect reținut de altfel și în rechizitoriul parchetului (fila 16), conform declarației martorului SV, dar și declarației inculpatului A.

Astfel, martorul SV a declarat că începerea lucrărilor înainte de a se elibera autorizația de construire reprezenta un mod lucru al societății, iar în legătură cu prezenta speță a menționat că primarul C nu i-a solicitat niciodată să înceapă lucrarea fără autorizație de construire, iar lucrările nu au fost efectuate pe terenul părții civile ..., nemulțumirea acestuia viza înălțimea construcției ce urma a fi edificată.

Cu privire la terenul revendicat la momentul construirii magazinului, atât de B cât și de partea civilă, din declarațiile martorului ..., rezultă faptul că pe terenul ce i-a aparținut înainte de vânzarea acestuia către SC B, respectiv în spatele casei, era construit un gard de mama părții civile, iar terenul din spatele curții sale îl vânduse în urmă cu mai mulți ani doctorului ...

Toate aceste aspecte sunt confirmate și de martorul ... în declarațiile sale

Instanța apreciază că nici teza potrivit căreia voința inculpatului A ar fi fost aceea de a i se permite edificarea și funcționarea magazinului fără autorizație, în continuarea unei înțelegeri similare care să fi dus la începerea construcției, nu poate fi primită, cu atât mai mult cu cât chiar din declarația martorului ... rezultă că aceștia s-au cunoscut la momentul la care l-a dus pe inculpatul A la primar în audiență, ocazie cu care a constatat că inculpatul A nici nu știa unde este sediul primăriei, iar din discuțiile purtate în biroul acestuia a dedus că atunci l-a cunoscut pe inculpatul C.

Se reține astfel (stare de fapt ce va fi dezvoltată ulterior la momentul analizării infracțiunilor de abuz), că după controlul efectuat, societatea inculpatului a fost sancționată contravențional conform procesului verbal de contravenție nr. .../10.11.2010, aceasta continuând demersurile începute anterior pentru obținerea autorizației.

În acest sens sunt atât demersurile anterioare cât și demersurile din data de 17.11.2010 când a depus o cerere la Primăria Beiuș pentru eliberarea unui certificat de urbanism în vederea amplasării unui panou publicitar, dar și o cerere pentru emiterea unui certificat de urbanism în vederea amplasării unui totem publicitar și pentru amplasarea în fața magazinului universal a steagurilor publicitare,

soluționate la data de 19.11.2010 prin emiterea înscrisurilor solicitate în data de 17.11.2010: autorizația de construire nr. .../19.11.2010 privind amplasare totem publicitar în fața magazinului B; certificat de urbanism nr. .../19.11.2010 în scopul amplasării panou publicitar; certificat de urbanism nr. .../19.11.2010 pentru amplasarea panourile direcționale; autorizație de construire nr. .../19.11.2010 prin care au fost autorizate executarea lucrărilor privind amplasarea steagurilor publicitare în fața magazinului B; certificat de urbanism nr. .../19.11.2010 emis în scopul amplasării panoului publicitar, iar la data de 18.11.2010 a fost emisă autorizația de construire nr. .../A privind executarea lucrărilor de construire pentru intrarea în legalitate a magazinului universal B.

Prin urmare, în condițiile în care instanța nu a reținut existența unei înțelegeri între inculpatul C și inculpații A și SC B SRL având ca scop încălcarea atribuțiilor de serviciu de către inculpatul C pentru eliberarea autorizației de construire nr. .../2010 și pentru conferirea unui regim preferențial în soluționarea cererilor ulterioare ale societății și susținerea intereselor acestei societăți, nu se poate concluziona că prin încheierea contractelor de sponsorizare a avut loc comiterea infracțiunii de dare, respectiv luare de mită.

Teza unei înțelegeri infracționale, în sensul ca prin încheierea contractelor de sponsorizare s-ar fi urmărit mituirea primarului C, teză care ar fi susținută de declarația publică a inculpatului A, nu poate fi reținută de instanță.

În condițiile în care contractele de sponsorizare respectă limitele impuse de lege, de ordinea publică și de bunele moravuri și nu există la dosar nici o probă care să demonstreze contrariul, nu se poate reține concluzia parchetului potrivit căreia contractele de sponsorizare reprezintă o mască.

O concluzie în acest sens ar fi și una cu un pronunțat caracter subiectiv, cu atât mai mult cu cât potrivit Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, contractul de sponsorizare se încheie în formă scrisă, cu specificarea obiectului, valorii și duratei sponsorizării, precum și a drepturilor și obligațiilor părților, lucru care rezultă din contractele încheiate între părți, contracte aflate la dosarul cauzei.

Totodată, instanța nu poate reține ca argument în acuzare faptul că inculpatul C a participat la inaugurarea și deschiderea magazinului, iar deschiderea magazinului a apărut într-o publicație Mesagerul Liberal (fila 16 din rechizitoriu), concluzie care ea însăși, are un pronunțat caracter subiectiv și cu un grad ridicat de relativitate.

Într-o astfel de ipoteză, practic este lipsit de conținut acel folos care, potrivit acuzării, ar fi fost urmărit de către A, prin încheierea contractelor de sponsorizare, cu titlu de mită. Dacă într-adevăr s-ar fi urmărit mituirea primarului pentru a permite edificarea magazinului fără autorizare, aceasta ar fi presupus din partea SC B (urmărire a mituirii primarului), pe de-o parte, o atitudine de total dezinteres față de necesitatea obținerii autorizațiilor și, pe de altă parte, urmărirea obținerii unui folos, concretizat în neplata taxelor către primărie. Din contră, din datele depunerii cererilor, rezultă că inculpatul A a dorit încă de la început să intre în legalitate, discutabil este faptul că a fost începută lucrarea înainte de emiterea tuturor autorizațiilor necesare, însă aceasta nu reprezintă o faptă de natură penală ci o contravenție, fiind sancționată ca atare.

Inexistența unei înțelegeri infracționale dintre inculpați este confirmată și de faptul că propunerea eliberării certificatului de urbanism pentru construirea magazinului B în forma prezentată a fost aprobată inițial de comisia Tehnică de Amenajare a Teritoriului și Urbanism din 13.10.20140, comisie din care primarul nu a făcut parte.

Toate aceste elemente conduc instanța la concluzia că nu s-a urmărit de către inculpați ca prin încheierea contractelor de sponsorizare să se mascheze o eventuală mită menită să permită edificarea magazinului fără autorizare, fără acord de vecinătate de la partea civilă ... și totodată pentru folosirea parcarii (alături de celelalte foloase analizate anterior de instanță, reținute de acuzare).

De esența infracțiunii de dare de mită este ca promisiunea, oferirea sau darea, de bani ori alte foloase, să se realizeze în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle de serviciu ale funcționarului sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

Aceste acțiuni trebuie să fie necchivoce, să exprime dincolo de orice dubiu că intenția mituitorului este aceea de a-l determina pe funcționar să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze, să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri.

Or, față de considerentele expuse, instanța reține că această intenție a reprezentanților SC B și legătura dintre încheierea contractelor de sponsorizare și îndatoririle de serviciu ale inculpatului C, nu a

existat, nefiind dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă împrejurarea că prin încheierea contractelor reprezentantul SC B, inculpatul A a urmărit să beneficieze de la inculpatul C de anumite avantaje, ca acesta din urmă să permită edificarea magazinului fără autorizație, sau că inculpatul C ar fi promis că va ajuta și va susține interesele SC.

Totodată, din probele administrate în cauză rezultă faptul că Fundația M a beneficiat de aporturi bănești din partea mai multor agenți economici, atragerea de fonduri făcându-se în calitate de reprezentant al fundației, de care potențialii sponsori au luat cunoștință anterior încheierii contractelor de sponsorizare, sau cel puțin la momentul semnării contractelor de sponsorizare.

Se constată că din contul asociației, au fost utilizate sume de bani atât în cadrul manifestărilor prilejuite de zilele orașului, cât și pentru ajutorul persoanelor care prezentau probleme de sănătate, pentru distribuirea pachetelor de sărbători, așa cum rezultă din declarațiile martorilor HIC, HP, PCA, IA, GE, CL, CG, GA, CI, CD, CC., conform cărora niciodată inculpatul C nu a pretins vreo sumă de bani pentru efectuarea sau neefectuarea vreunui act ce intră în exercitarea îndatoririlor sale de serviciu, nu s-au condiționat relațiile comerciale de efectuarea unor donații.

Rezultă așadar că efectuarea sponsorizărilor nu a reprezentat efectul presiunilor sau influențelor exercitate de inculpatul C în virtutea funcției de primar deținută, sau o înțelegere între C și reprezentantul B, inculpatul A, ci au constituit acte prin care inculpatul A a înțeles să sprijine comunitatea locală, acțiuni derulate ori de câte ori evenimentele o impuneau, modalitate prin care și alte persoane juridice au sponsorizat fundația.

De asemenea, în sprijinul acestui argument, în ceea ce privește inculpații A și SC B SRL sunt documentele de sponsorizare depuse la dosarul cauzei (fișele 1-629 – vol VII instanță) din care rezultă actele de sponsorizare efectuate de aceștia în alte situații.

Cu privire la pretinsa confuzie ce s-a dorit a se crea între activitatea fundației și cea derulată de Primăria Beiuș, pentru a se favoriza în final interesele societății, se constată că respectiva concluzie a fost trasă de parchet pe baza interpretării eronate a modalității în care au fost efectuate actele de ajutorare a persoanelor aflate în dificultate, a unor lăcașe de cult, a zilelor orașului, a pregătirii unor pachete pentru sărbători, activități ce se încadrează în obiectivul de activitate al fundației și datorită faptului că martorul HI a avut reprezentarea că ajutoarele vin de la primărie, având în vedere calitatea de primar a inculpatului C.

Din declarația martorului HI (preot pensionar) rezultă faptul că au fost făcute donații în veșminte pentru biserică, alte obiecte de cult, pachete de sărbători pentru enoriași, fără a putea preciza în ce valoare, dar au fost substanțiale. S-au organizat excursii, dar nu prin intermediul bisericii, biserica întocmind doar tabele cu persoane care urmau să meargă la Prislop.

De asemenea, martorul a declarat că au existat sponsorizări din partea Primăriei Beiuș către biserică, sponsorizări în sume de bani, iar cu ocazia sărbătorilor biserica primea din partea Primăriei, așa cunoștea el, pachete cu alimente pentru enoriași, însă nu își mai amintește ce sume de bani s-au primit la biserică din partea Primăriei, existând înscrisuri în acest sens întrucât erau virate prin virament bancar.

În legătură cu document cu privire suma de 10.000 lei, martorul a declarat că „Fiind o zi de duminică, trebuia să intru la slujbă, și în holul bisericii unde erau foarte mulți enorași, nu mai rețin cine anume, mi-a dat o hârtie, spunându-mi că este din partea primăriei și că trebuie semnată. Eu am semnat-o fără să citesc.”

Totodată martorul a declarat că nu cunoștea nimic în legătură cu asociația M din Beiuș și nu știe ca această asociație să fi sponsorizat vreodată biserica, cunoscând doar faptul că sponsorizarea venea de la primărie, având în vedere că el știa că venea o femeie din partea Primăriei care discuta cu femeia de la lumânări, lui comunicându-i doar pentru a anunța oamenii că se va organiza un anumit eveniment într-o anumită dată.

Relevante sunt și declarațiile celorlalți membri ai fundației martorii DNB și martorul PED, în legătură cu activitatea asociației, declarații din care rezultă că aceasta avea ca scop acțiuni caritabile, sponsorizările fiind făcute pentru persoane bolnave, vârstnici, grădinițe, biserică, banii fiind luați din asociație, iar, în momentul în care inculpatul C nu avea bani la fundație, contribuia și cu banii săi personali (conform susținerii martorului DNB), iar sponsorizările proveneau de la diferite firme.

Cu privire la caracterul de foloase necuvenite al sumelor de bani percepute în contul fundației, instanța, în condițiile art. 289 C.pr.pen. a ascultat martorii din rechizitoriu, avuți în vedere de procuror la trimiterea în judecată, și nici din declarațiile acestora, nu rezultă că activitatea desfășurată de inculpați

s-ar circumscrie și ar realiza conținutul constitutiv al infracțiunilor de dare, respectiv luare de mită, că inculpatul C ar fi pretins, iar inculpații A și SC B ar fi remis suma de 59.000 lei în scopul obținerii de foloase necuvenite de către inculpatul C pentru ca ceilalți doi inculpați să beneficieze de eliberarea în mod ilegal a autorizației de construire nr. 113/2010, având ca obiect construirea unui magazin universal, să confere un regim preferențial în soluționarea cererilor ulterioare și să susțină interesele societății comerciale susmenționate, ci sponsorizările oferite de aceștia reprezintă o expresie a voinței reprezentantului societății comerciale de a contribui la sprijinirea comunității locale, în situații ce impuneau un asemenea sprijin.

Cu privire la sumele de bani plătite pentru achiziționarea ușilor montate la spațiul unde fundația își desfășura activitatea (Beiuș, str., jud. Bihor) se constată că nici aceste sume nu pot fi calificate ca fiind necuvenite în sensul textului incriminator, deoarece la data de 12.12.2007, când a fost înființată Asociația M (conform actului constitutiv aflat la fila 91 volumul II d.u.p.), s-a stabilit sediul acestei asociații ca fiind la imobilul aflat la domiciliul inculpatului C, respectiv Beiuș str., jud. Bihor, așadar în condițiile în care fundația a funcționat efectiv în acel spațiu, este greu de afirmat că pe această cale s-au asigurat foloase necuvenite pentru inculpatul C, în condițiile în care nu s-a perceput niciodată chirie pentru utilizarea acestui spațiu.

Așa cum rezultă din Ordonanța nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, organizațiile non-guvernamentale sunt structuri instituționalizate, de natură privată, ce pot activa fie ca grupuri informale, fie ca persoane juridice și care sunt independente în raport cu orice autoritate publică. ONG-urile sunt de fapt asociații ale cetățenilor ce reprezintă elemente de bază ale societății civile, constituite pentru a satisface dreptul cetățenilor la asociere, garantat de constituție, în vederea atingerii anumitor obiective desemnate de fondatori.

Astfel, Fundația M, persoană juridică de drept privat, fără scop patrimonial, avea sediul în spațiului pentru care au fost montate ușile menționate în rechizitoriu, contractul de închiriere fiind încheiat în condițiile legii, astfel că nu pot fi reținute concluziile parchetului potrivit cărora banii folosiți din bugetul asociației, au fost folosiți în interes personal, pentru a se monta ușile la locuința inculpatului, chiar dacă este de necontestat faptul că acel spațiu unde funcționa asociația aparținea inculpatului, însă era sediul asociației conform actului constitutiv, sediu pentru care nu s-a achitat chirie de la înființare.

În ceea ce privește caracterul de foloase necuvenite a sumei de 59.000 lei, percepută în contul fundației, în actul de sesizare s-a reținut că aceasta s-a realizat sub masca unor contracte de sponsorizare, fără însă a indica din ce anume rezultă acest aspect, sau dispozițiile legale încălcate, singurele probe invocate și existente la dosarul cauzei fiind declarația inculpatului A făcută presei la deschiderea magazinului B („*Acest domn primar este demn de tot respectul și nu mă joc cu cuvintele. Am avut cu domnia sa dialoguri frumoase, constructive. Altfel nu puteam fi aici*”) și interceptarea convorbirilor telefonice dintre inculpat și avocat.

Cu privire la declarația făcută presei de inculpatul A la inaugurarea magazinului, instanța apreciază că fără a fi coroborată cu alte probe din dosar, nu poate duce la concluzia săvârșirii faptelor de dare, respectiv luare de mită.

Cu atât mai mult cu cât din fișele de cont 6582 – Donații și subvenții acordate în perioada 2009-2012 (filele 6-11 d.u.p vol II) rezultă următoarele:

.....
Observând aceste date statistice, se constată că în contul asociației, în perioada 2009-2012 au existat sume de bani în permanență, astfel că nu se poate reține susținerea parchetului potrivit căreia banii virati în contul asociației de inculpatul A au fost efectiv folosiți de inculpat în interes personal, reprezentând foloase necuvenite, în condițiile în care nu există probe în acest sens, ci doar simple speculații, chiar parchetul menționând în cuprinsul rechizitoriului (fila 10) că „*modalitatea exactă în care inculpatul C a utilizat suma de 59.000 lei , primită cu titlu de mită de la inculpații A și societatea comercială B SRL , jud. Satu Mare, nu poate fi stabilită în totalitate, întrucât sumele de bani fie au fost retrase în numerar, fie în soldul contului bancar mai existau și alte sume de bani la momentul încasării....*”

Cu privire la convorbirile telefonice dintre inculpatul A și avocatul acestuia, având în vedere că acestea au fost excluse de la dosarul cauzei în faza de cameră preliminară, fiind considerate probe nelegale, nu pot fi avute în vedere la soluționarea cauzei.

De asemenea, se constată că fiind eronate interpretările cu privire la faptul că transmiterea contractelor de sponsorizare de către inculpatul C, de pe faxul primăriei pe faxul societății inculpatului

A, în condițiile în care așa cum rezultă și din declarațiile celor doi inculpați s-a discutat anterior cu privire la sponsorizarea activității fundației, cuantumul sponsorizării fiind stabilit de inculpatul A, banii fiind virati de acesta în contul asociației.

Faptul că edificarea magazinului a fost realizată într-un interval de două luni nu poate fi interpretat ca fiind o infracțiune, nici un text de lege nu condiționează un termen minim de efectuare a acestora, neputându-se interpreta, așa cum în mod greșit a făcut-o parchetul, că declarația publică a inculpatului A (fila 16 rechizitoriu) în sensul că a avut sprijinul primarului, ar reprezenta o dovadă că inculpatul C a acordat sprijin prin încălcarea legii, la edificarea magazinului.

Instanța constată că dacă faptul primirii sumei de 59.000 lei în 4 tranșe în contul Fundației M este cert și recunoscut și de către inculpați care, inclusiv în fața instanței au arătat circumstanțele în care au fost remis și primiți, nu aceeași este concluzia cu privire la aptitudinea bunurilor primite de a reprezenta mită și cu privire la elementul subiectiv al faptei. Date fiind circumstanțele faptice în care au fost primiți cei 59.000 lei, precum și specificul acestora, instanța apreciază că nu poate fi susținută acuzația că acestea ar fi reprezentat folosul material primit de către inculpatul C în legătură cu modul în care și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu în raport de interesele societății.

Raportat la activitatea imputată inculpatului C., nu există în dosar nicio probă, directă sau indirectă, care să demonstreze că inculpatul a primit banii menționați mai sus cu reprezentarea clară că acestea reprezintă o recompensă, un folos necuvenit, pentru modul în care și-a îndeplinit sau își va îndeplini îndatoririle de serviciu în funcția de primar, ori că ar fi sugerat așteptarea sa de a primi vreun folos în acest sens.

Instanța nu trebuie să pornească de la ideea preconcepută că acuzatul a comis aceasta acțiune, datorită singurului element care ar putea plasa pe inculpați, în calitate sa de autor (virarea din contul societății B și primirea sumei de 59.000 lei în contul fundației), fiind interzise prezumțiile privind răspunderea penală a inculpatului.

Prezumția de nevinovăție decurge - în esență - din cerința ca nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere, constituind o garanție pentru orice persoană ca, în lipsa probelor de vinovăție, nu poate fi condamnată.

Instanța pornește de la premisa că procesul penal trebuie să asigure aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și la persoana inculpatului, orice persoană fiind considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale.

Sarcina răsturnării acestei prezumții revine organelor judiciare, care trebuie să stabilească vinovăția inculpatului. Din moment ce prezumția de nevinovăție a fost ridicată la rang de principiu în art. 4 Cod procedura penală, aceste dispoziții legale corespunzând exigentelor cerute de art. 6 alin. (2) din Convenția europeană, care prevede ca "orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată, până ce vinovăția sa va fi legal stabilită", așa cum rezulta din reglementările invocate, prezumția de nevinovăție poartă și asupra sarcinii probei, aceasta revenind, Ministerului Public.

Noțiunea de inexistență a faptei, în accepțiunea art. 16 alin. (1) lit. a) Cod procedură penală, se rezumă la inexistența acțiunii sau inacțiunii care constituie elementul material al textului de incriminare, chiar dacă o anumită acțiune sau inacțiune există, dar care excede elementului material al infracțiunii.

Pentru considerentele expuse, se impune achitarea inculpaților pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită, respectiv luare de mită, faptele penale neexistând.

2. În ceea ce privește infracțiunea de spălare de bani:

Potrivit art.23 alin.(1) lit.(b) din Legea nr.656/2002(în vigoare la data săvârșirii infracțiunii):

Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani închisoare, conform literei b) al acestui articol: ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;

În varianta actualizată a legii, infracțiunea este cea prev. de art.29 alin.1 lit.b, iar pedeapsa este de la 3 la 10 ani.

Pentru a ne afla în prezenta infracțiunii de spălare a banilor, trebuie satisfăcute în mod cumulativ următoarele condiții:

- inculpatul să cunoască faptul că sumele de bani provin din săvârșirea unor infracțiuni;
- acțiunile inculpatului să aibă drept scop: ascunderea sau disimularea originii ilicite a bunurilor/sumelor de bani, respectiv să ajute persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei.

Așadar, pentru a putea discuta despre existența infracțiunii de spălare a banilor, o condiție obligatorie este ca inculpatul să fi cunoscut că suma de bani (59.000 lei) provine din săvârșirea unei infracțiuni.

Or, în prezenta speță nu exista nicio dovadă în acest sens.

Potrivit deciziei nr. 16/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru a se dispune condamnarea pentru infracțiunea subiect (spălare de bani) nu este necesar să se dispună o soluție de condamnare pentru infracțiunea predicat (cea din care provin banii murdari – dare de mită, conform acuzării în prezenta speță), spălarea banilor fiind o infracțiune autonomă, având în vedere și dispozițiile art. 29 alin. 4 din Legea nr. 656/2002 potrivit căroră cunoașterea provenienței bunurilor sau scopul urmărit poate fi dedusă din circumstanțele faptice obiective, însă în prezenta cauză se constată că nu sunt suficiente circumstanțe faptice obiective din care să rezulte aceste aspecte.

Cu toate acestea, acuzarea deși nu trebuie să dovedească existența dincolo de orice îndoială rezonabilă a unei astfel de infracțiuni predicat sau că sunt îndeplinite toate condițiile de existență ale acesteia ori pentru atragerea răspunderii penale a autorului, trebuie totuși să **dovedească faptul că bunurile au origine ilicită și că autorul spălării banilor avea reprezentarea că provin dintr-o activitate infracțională.**

Pe de altă parte, așa zisa activitate de disimulare a adevăratei naturi a provenienței sumei de 59.000 lei, astfel cum a reținut parchetul, dincolo de faptul că nu a fost dezvoltată în nici un fel, nici nu are acoperire, inculpații dând explicații verosimile pe tot parcursul procesului penal privind sursa și destinația banilor respectivi, confirmând astfel originea licită a acestora.

Astfel bani (59.000 lei) provin din conturile inculpatei SC B SRL (față de care nici parchetul nu a lansat vreo ipoteză că există suspiciuni cu privire la aceste conturi), banii au intrat în contul asociației M prin intermediul a 4 contracte de sponsorizare (cu privire la care nu a fost demonstrat caracterul ilegal al acestora), scopul pentru care au fost virati în contul asociației fiind acela de acte de caritate sau manifestări culturale conform obiectului asociației.

Prin urmare acuzarea nu a dovedit că banii respectivi aveau origine ilicită care să fie cunoscută de inculpatul C, inculpații încercând să facă proba contrară, prin mijloace de probă care să confirme proveniența licită a acestora.

În acest sens au fost depuse documente din care rezultă proveniența sumelor respective, iar inculpatul A a demonstrat că una din activitățile pe care le realiza cu banii firmei era sponsorizarea diferitelor activități, astfel cum a fost prezentat anterior (filele 1-629 vol VII inst.).

În raport de aceste considerente, instanța apreciază că nu au fost dovedite, dincolo de orice îndoială rezonabilă, întrunirea elementelor constitutive ale infracțiuni de spălare de bani, astfel că se va dispune achitarea inculpaților pentru spălare de bani și complicitate la spălare de bani, fapta neexistând.

3. În ceea ce privește infracțiunile de abuz în serviciu contra intereselor persoanei și abuz în serviciu contra intereselor publice, în forma agravată prev. de art. 13 ind. 2 din Legea 78/2000:

Prioritar analizei motivelor și probelor invocate în acuzare și în apărare, instanța apreciază necesară expunerea unor considerații teoretice privind infracțiunile de abuz în serviciu reținute în sarcina inculpaților C și D.

Din punct de vedere al laturii obiective a infracțiunii, se constată că în cauza penală trebuie să se demonstreze de către organele de urmărire penală că funcționarul în speță nu a îndeplinit un act ce ține de exercitarea atribuțiilor sale de serviciu sau l-a îndeplinit în mod defectuos, în esență, că și-a îndeplinit defectuos sarcinile de serviciu, prin încălcarea legii.

În acest scop, organele de urmărire penală trebuie să **facă referire expresă la atribuțiile de serviciu ale inculpaților, care sunt acestea și care dintre acestea nu au fost îndeplinite sau îndeplinite defectuos**, prin raportare la actele normative sau constitutive ale persoanei juridice angajatoare, incidente în cauză, fapt ce nu s-a realizat în speță.

Instanța constată că primordial trebuie analizată întrunirea condițiilor prevăzute de lege sub aspectul laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu, condiție necesară pentru ca faptele inculpaților să fie apreciate ca infracțiuni și sancționate ca atare, care determină, de altfel, și caracterul de fapte prevăzute de legea penală activităților pretins ilegale comise de inculpații din prezenta cauză.

Pentru susținerea acuzației de **abuz în serviciu** în formă calificată trebuie dovedite, din punct de vedere obiectiv:

a) conduita proprie a persoanei acuzate în legătură cu prejudiciul: cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos;

b) conduita proprie a persoanei acuzate în legătură cu actele de serviciu: îndeplinirea, neîndeplinirea ori a întârzierii îndeplinirii unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu, realizarea unui act contrar acestor îndatoriri;

c) legătura dintre prejudiciul produs și atribuțiile de serviciu, respectiv cuantumul prejudiciului.

Potrivit **art. 13 din Legea nr. 78/2000** „infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și infracțiunea de abuz în serviciu prin îngrădirea unor drepturi, dacă funcționarul public a **obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial**, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani.” Acest text face trimitere la norma comună, respectiv C. pen. – art. 248-art. 248¹.

Sub aspectul laturii obiective, elementul material al acestei infracțiuni se realizează fie printr-o inacțiune (neîndeplinirea unui act), fie printr-o acțiune (îndeplinirea defectuoasă a unui act), în sensul că nu își îndeplinește corespunzător atribuțiile de serviciu.

Pentru existența acestei infracțiuni, este necesar ca acțiunea sau inacțiunea funcționarului să cauzeze o tulburare însemnată bunului mers al unei instituții de stat sau să producă o pagubă însemnată.

Cerința esențială pentru ca această infracțiune să subziste este ca actul în cauză să se realizeze de subiectul activ (funcționarul public/funcționarul) în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, pe de o parte, pe de altă parte, între presupusa neîndeplinire/îndeplinire defectuoasă a atribuțiilor de serviciu și rezultatul socialmente periculos – prejudicierea părții civile – să existe o legătură de cauzalitate directă.

Sub aspectul laturii subiective, trebuie demonstrată intenția directă, indirectă cu care ar fi acționat respectivul funcționar.

Pornind de la aceste considerații teoretice, analizând probele administrate cu privire la aceste infracțiuni, prin prisma analizei acuzațiilor aduse inculpaților prin raportare la întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, comise în forma autoratului, se constată că din nicio probă administrată în cursul procesului penal nu rezultă, în opinia instanței, că inculpatul ar fi obținut vreun avantaj patrimonial, nepatrimonial și nici existența vreunei înțelegeri prealabile.

Or, în speță, instanța constată că în cauză **acuzația concretă** adusă inculpaților constă în încălcarea legislației primare, fără însă a fi indicată în concret care e această legislație încălcată, ci doar enumerarea unor texte de lege.

Din cuprinsul rechizitoriului, instanța apreciază că, în esență, inculpaților angajați ai Primăriei Beiuș, li se impută, sub aspectul elementului material al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu, **încălcarea** (în ceea ce privește inculpații C și D) a disp. pct. 2.5.6 – anexa 1 Legea 50/1991 – lipsa acordului vecinilor, iar în ceea ce privește inculpatul C, încălcarea Legii 215/2001 și a Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia – în ceea ce privește parcare.

În ceea ce privește dispozițiile disp. pct. 2.5.6 – anexa 1 Legea 50/1991, instanța reține că drepturile și libertățile fundamentale ce au ca titulari persoane private individual sau ca diverse entități sociale, sunt apărute atât de legislația internă cât și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, prin Legea 50/1991 s-au statuat principiile și regulile care guvernează executarea lucrărilor de construire.

De asemenea, potrivit pct. 2.5.6 din anexa 1 Legea 50/1991, în forma în vigoare la data emiterii autorizației de construire și art. 27 din Normele Metodologice de aplicare a Legii 50/1991, aprobat prin Ordinul 839/2009, proiectul pentru autorizarea efectuării lucrărilor de construire trebuie să cuprindă acordul vecinilor, exprimat în formă autentică, pentru:

a) construcții noi amplasate adiacent construcțiilor existente sau în imediata lor vecinătate – și numai dacă sunt necesare măsuri de intervenție pentru protejarea acestora;

b) lucrări de construcții necesare în vederea schimbării destinației în clădiri existente

c) în cazul amplasării de construcții cu alte destinații decât cea a clădirilor învecinate

Dispozițiile legale anterior enunțate fac dovada că acordul notarial al vecinilor a fost prevăzut în situația eliberării autorizației de construire în cazul amplasării de construcții cu alte destinații decât cea a clădirilor învecinate.

În speța de față se constată că prin nesolicitarea acordului părții civile nu poate fi reținută săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanei, având în vedere că, vecin al proprietății pe care a fost edificat magazinul nu era partea civilă la momentul construirii magazinului, suprafața de teren ce a format numărul cadastral 101345 în urma dezmembrării nefiind proprietatea acesteia (conform extrasului de carte funciară și a planului cadastral aflate la filele 183-184 volumul VIII d.u.p), partea civilă dobândind însă dreptul de proprietate prin uzucapiune la 3 ani după edificarea

construcției, respectiv după emiterea titlului de proprietate (sentința civilă ... a Judecătorei Beiuș, definitivă prin nerecurare la data de 19.12.2013), astfel că nu era nevoie de acordul acesteia, nefiind vecin direct.

De asemenea, se constată că prin artificii legal privind dezmembrarea celor două suprafețe de teren achiziționate de B prin contractele nr ... și ... din 04.10.2010, societatea B se învecina tot cu B.

În acest sens sunt declarația martorului ID, inginer topograf, care a propus dezmembrarea și a adus asigurări că demersurile efectuate pentru dezmembrarea terenului sunt perfect legale, acordul de vecinătate al părții civile nefiind necesar întrucât terenul B se învecina tot cu B.

Nici din declarația martorului MMA, nu rezultă că inculpatul C ar fi solicitat emiterea avizului de mediu fără respectarea legislației, ci faptul că a existat o discuție cu privire la modalitatea legală de a se emite această autorizație având în vedere că lucrările la construcția magazinului erau deja demarate, motiv pentru care la data de 18.11.2010 a și fost încheiat procesul-verbal de control de către Inspectoratul de Stat în Construcții - Inspectoratul Județean de Stat în Construcții Bihor prin care s-a constatat existența unor „neconformități” în legătură cu emiterea mai multor autorizații de construire, printre care și autorizația nr. .../2010 emisă pentru, construirea magazinului universal B, dispunând totodată retragerea acestei autorizații de construire.

Nici din interceptările existente la dosarul cauzei (procesele verbale de redare convorbiri telefonice interceptate și aflate în volumul I filele 342- 416, fiind interceptate în perioada 17.10.2012- 19.02.2015), care de altfel cuprind interceptări ale unor convorbiri la aproape doi ani de zile de la momentul la care ar fi avut loc faptele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților, nu se poate concluziona că s-a comis vreo faptă de natură penală.

În ceea ce privește disp. prev. în pct. 2.5.6. litera a, se constată că acestea corespund cazurilor în care prin ridicarea construcțiilor noi în vecinătatea imediată a unei construcții existente, pot fi cauzate acesteia prejudicii privind rezistența mecanică și stabilitatea, securitatea la incendiu, sănătatea și mediul ori siguranța în exploatare. Cauzele acestor situații pot fi de exemplu: lipirea de calcan, fundarea la o cotă mai adâncă decât cea a tălpilor fundației construcției existente, afectarea gradului de însoțire...

Imobilul în discuție nu se află în niciuna din situațiile menționate (nu poate fi vorba de lipirea de calcan sau fundarea la o cotă mai adâncă decât fundația clădirii părții civile întrucât există distanță între cele două construcții), inclusiv partea civilă în declarația dată menționează că limita de proprietate dintre proprietatea sa și cea domnului ... era formată din zidul casei dumnealui și gardul său de cca 40 cm, iar casa părții civile nu se află edificată pe latura dinspre terenul unde a fost edificat magazinul, existând pe terenul părții civile loc de trecere cu mașina, iar din raportul de expertiză tehnică (fila 190 d.u.p., vol VIII) rezultă că în ceea ce privește construcția în curs de realizare respectă prevederile proiectului.

Construirea noului magazin (supermarket) nefiind incompatibilă cu caracterul și funcționalitatea zonei în care s-a integrat (zona fiind una preponderent comercială, în imediata vecinătate a magazinului fiind un alt supermarket, în partea opusă proprietății părții civile existând o școală), accesul la noua construcție realizându-se direct prin partea opusă imobilului părții civile, astfel că nu era nevoie de acordul vecinilor pentru emiterea autorizației de construire nr. .../20120, concluzie care conduce instanța la constatarea că nu s-a comis vreo faptă de natură penală.

Însă, modalitatea în care au acționat primarul C și D cu privire la emiterea autorizației necesare construirii magazinului B, chiar dacă nu reprezintă fapte de natură penală, având în vedere că la momentul emiterii autorizației .../2010 partea civilă nu era proprietara terenului învecinat, conduce instanța la concluzia că îndatoririle de serviciu ale acestora s-au efectuat în mod superficial, aceștia putând să amâne emiterea autorizației până la clarificarea situației juridice a terenului revendicat de ambele părți, întrucât conform art. 8 CEDO – dreptul persoanelor la respectarea vieții private și de familie impune autorităților publice luarea măsurilor corespunzătoare pentru evitarea imixtiunilor arbitrare în viața particulară a cetățenilor pentru asigurarea unui climat de conviețuire pașnică și demnă, întemeiat pe respect, considerație reciprocă între membrii colectivității.

Cu privire la edificarea parcarii – art. 33 din HG 525/1996, din probele administrate în cauză rezultă că parcare nu a fost destinată magazinului, este o parcare amenajată pe spațiul public, în mod cert fiind și în fața magazinului este folosită și de clienții magazinului, însă se constată că există spații de parcare pe domeniul privat al societății, în lateralul magazinului și în spatele magazinului, astfel că

nu exista obligația construirii unei parcuri în fața magazinului pentru a putea funcționa, sau închirierea acestei parcuri de către societate.

Concluzionând, se constată că obiectivul principal urmărit de inculpatul C prin construirea unei parcuri publice, amenajată de SC B, a fost acela de a obține o parcare publică pentru comunitate, având în vedere că în fața acestei parcuri, lângă locuința părții civile, se află o școală, însă, dacă s-ar accepta raționamentul parchetului potrivit căruia spațiul pentru parcare amenajată de B a fost construită pentru magazin, tot nu s-ar putea reține întrunirea elementului material al laturii obiective a infracțiunilor de abuz în serviciu pentru care inculpații C și D au fost trimiși în judecată, întrucât dovedirea elementului material al acestor infracțiuni trebuie să se întemeieze pe probe certe, neputând fi exclusiv rezultatul percepției derivate din faptul că parcare este folosită și de SC B, în condițiile în care este o parcare publică, care deservește interesele tuturor celor care parchează în acea zonă, fie că sunt părinții elevilor, clienții magazinelor comerciale.

Față de cele arătate, instanța constată că în cauză **nu rezultă încălcarea de către inculpați a atribuțiilor de serviciu** în legătură cu autorizația de construire nr. .../2010 și construirea parcuri, astfel cum a apreciat parchetul, acuzațiile aduse inculpaților fiind simple afirmații nedovedite, probele administrate infirmând această susținere, dovedind faptul că, nici măcar aluziv, inculpatul C nu a uzat de influența sa dată de calitatea de primar, pentru a determina emiterea autorizațiilor necesare construirii și funcționării magazinului B sau pentru construirea unei parcuri publice și în fața magazinului B, fără a solicita chirie sau concesiunea acestei parcuri.

Raportând prevederile care incriminează infracțiunea prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, la datele rezultate în urma efectuării cercetării judecătorești, **instanța, apreciază ca nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni, respectiv, elementul material al laturii obiective.**

Simpla existența a unei funcții și totodată a unei influențe, data de prerogativele acesteia, cât și obținerea unor foloase necuvenite, nu sunt suficiente pentru a fi întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni, întrucât existența unei influențe sau autorități generale, inerente oricărei funcții de conducere, nu poate fi echivalată cu folosirea, cu direcționarea influenței sau autorității în vederea obținerii unui scop.

Din analiza întregului material probator administrat în cauză, în special din înscrisurile aflate la dosarul cauzei, coroborate cu declarațiile inculpaților și ale martorilor audiați, nu rezultă existența unor acțiuni sau inacțiuni exercitate de inculpați care să se circumscrie elementului material al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanei și infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, în forma agravată prev. de art. 13 ind. 2 din Legea 78/2000, învinuirile aduse prin rechizitoriu fiind în afara unor materiale concrete, nefiind susținute de nici un mijloc de probă.

Mai mult, probele administrate în cauză nu au dovedit implicarea inculpaților în sensul pretins de către organele de urmărire penală, nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, lipsind elementul material al laturii obiective.

Potrivit art. 99 alin. (1) C. pr. pen., în acțiunea penală sarcina probei aparține în principal procurorului. Totodată, potrivit alin. (2) al art. 99, inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție, nefiind obligat să o dovedească și are dreptul de a nu contribui la propria acuzare.

Din interpretarea textului de lege menționat, rezultă că în procesul penal există o legătură indisolubilă între sarcina probei și prezumția de nevinovăție, în sensul că obligația de a oferi probe suficiente care să fundamenteze o soluție de condamnare îi revine acuzării. Dat fiind că procurorul este cel care afirmă existența unei situații de fapt în acuzare, acestuia îi incumbă și sarcina probării acuzațiilor aduse inculpatului trimis în judecată.

S-a constatat că, pentru suprafața de teren existentă între terenul societății și cel al părții civile, a existat un litigiu pur civil – instanța civilă recunoscând dreptul de proprietate părții civile, însă la 3 ani de la edificarea construcției, astfel că nu exista (la momentul începerii lucrărilor și până la inaugurarea magazinului) obligația obținerii acordului acesteia nefiind proprietar la momentul edificării construcției.

În ceea ce privește parcare, nefiind destinată folosirii magazinului, nu exista obligația încheierii unui contract de închiriere sau concesiune a acestui spațiu, de aceea, văzând dispozițiile art. 5² C. pr. pen., art. 5, parag. 3 din C.E.D.O., instanța constată că faptele reținute în sarcina inculpaților prin actul de inculpare, constând în infracțiunile de abuz în serviciu în formă agravată, nu sunt prevăzute de legea penală, totodată partea civilă Consiliul Local Beiuș nu a demonstrat că a suferit vreun prejudiciu,

iar dacă l-ar fi suferit, nu a demonstrat întinderea acestuia, dacă este cert și exigibil ci doar prin raportare la alte contracte de închiriere sau concesiune ale altor societăți.

În consecință, instanța constată că, în cauza dedusă judecătii, nu se regăsește vreo încălcare a atribuțiilor de serviciu sau vreo îndeplinire defectuoasă a acestora, ceea ce ar constitui elementul material al laturii obiective a infracțiunilor de abuz în serviciu, ci mai degrabă modalitatea în care a acționat primarul și serviciul urbanism are valențele unor fapte care pot constitui contravenții sau abateri disciplinare, sau ar fi putut constitui infracțiuni, însă le lipsește unul dintre elementele constitutive (latura obiectivă), astfel că, nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, instanța va constata incidente prevederile art. 16 lit. b) teza I C. pr. pen., respectiv fapta nu este prevăzută de legea penală, dispunând achitarea celor doi inculpați.

Totodată trebuie menționat faptul că, în ceea ce privește inculpatul D,

Având în vedere că în cauză nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege privind latura obiectivă a infracțiunii de abuz în serviciu, nefiind constatată vreo acțiune sau inacțiune a inculpaților cu privire la încălcarea atribuțiilor de serviciu sau vreo îndeplinire defectuoasă a acestora, instanța apreciază că nu se mai impune analizarea celorlalte elemente constitutive ce țin de latura subiectivă și urmarea socialmente periculoasă și legătura de cauzalitate a infracțiunii de abuz în serviciu în formă agravată pentru care cei doi inculpați au fost trimiși în judecată.

3. Cu privire la infracțiunile de conflict de interese reținute în sarcina inculpatului C instanța reține:

Prin Decizia Curții Constituționale nr. 603 din 7 octombrie 2015 publicată în M. Of. nr. 845/13.11.2015 a fost admisă excepția de neconstituționalitate invocată în Dosarul nr. x/277/2014 al Judecătorei Pătârlagele și s-a constatat ca sintagmele "raporturi comerciale" din cuprinsul disp. art. 301 al.1 C.pen. și "ori în cadrul oricărei persoane juridice" din cuprinsul disp. art. 308 al.1 C. pen. cu raportare la art. 301 alin. (1) C. pen. sunt neconstituționale.

În esență, s-a reținut de către instanța constituțională că noțiunea de "raport comercial" nu este definită în cuprinsul Titlului X al Părții generale a C. pen. și nici prin legislația în vigoare și nici nu poate fi dedusă prin interpretarea dispozițiilor civile în vigoare, întrucât aceasta este folosită într-un alt context și în mod izolat, astfel încât nu este posibilă determinarea exactă a conținutului constitutiv al infracțiunii de conflict de interese, contravenind principiului legislației incriminării prev. de art.1 C. pen., art.7 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și disp. art. 1 al.5 din Constituția României care se referă la calitatea legii.

Pentru aceste considerente Curtea Constituțională a constatat că sintagma "raporturi comerciale" din cuprinsul art. 301 al.1 C. pen. imprimă un caracter lipsit de claritate, precizie și previzibilitate obiectului juridic al infracțiunii de conflict de interese, situație în care destinatarul normei nu își poate ordona conduita în raport cu o normă de incriminare care nu respectă condițiile de calitate ale legii.

Prin decizia 6/2017 ICCJ - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a stabilit că fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a îndeplinit un act ori a participat la luarea unei decizii prin care s-a obținut, direct sau indirect, un folos patrimonial pentru o persoană cu care s-a aflat în raporturi comerciale intră sub incidența Deciziei Curții Constituționale nr. 603 din 6 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 noiembrie 2015, fiind dezincriminată, indiferent de data îndeplinirii actului ori a participării la luarea deciziei și indiferent de data raporturilor comerciale.

Potrivit disp. art. 31 din Legea 47/1992 decizia prin care se constată neconstituționalitatea unei dispoziții legale în vigoare este definitivă și obligatorie iar dispozițiile legale constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice în termen de 45 zile de la publicarea Deciziei Curții Constituționale, dacă în acest interval organele legislative nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Conform disp. art.4 C. pen. va exista dezincriminare atunci când o fapta determinată, comisă sub imperiul legii vechi nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi datorită modificării elementare constitutive ale infracțiunii.

Instanța reține că prin Legea nr. 193/2017 din 24 iulie 2017 pentru modificarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, art. 301 alin. 1 C.pen. s-a modificat, după cum urmează:

" Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a îndeplinit un act prin care s-a obținut un folos patrimonial pentru sine, pentru soțul său, pentru o rudă ori un afin până la gradul II inclusiv se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică pe o perioadă de 3 ani";, fiind eliminată, printre altele, și sintagma " sau pentru o altă

persoană cu care s-a aflat în raporturi comerciale ori de muncă în ultimii 5 ani sau din partea căreia a beneficiat ori beneficiază de foloase de orice natură".

Având în vedere faptul că norma penală în baza căreia a fost trimis în judecată inculpatul C pentru infracțiunile de conflict de interese, nu mai păstrează configurația juridică, instanța, verificând conținutul constitutiv al infracțiunii reținute în sarcina inculpatului, atât pe latură obiectivă (situația premisă, elementul material-acțiunea/inacțiunea, urmarea imediată, legătura de cauzalitate, locul și timpul săvârșirii infracțiunii) cât și pe latură subiectivă (formele și modalitățile vinovăției, mobilul, scopul), constată incidente dispozițiile art. 4 C. pen., privind aplicarea legii penale de dezincriminare, ceea ce atrage achitarea inculpatului, în temeiul art. 16 al. 1 lit. b teza I, C.pr.pen., sub aspectul săvârșirii infracțiunii de conflict de interese.

Pe cale de consecință, instanța, în baza art. 396 al.5 C.pr.pen., rap. la art.16 al.1 lit. b C.pr.pen. va achita pe inculpatul C, pentru 8 infracțiuni de conflict de interese, în formă continuată, prev. și ped. de art. 253 ind.1 al.1 C.pen. din 1968, cu aplic. art. 41 al.2 C.pen. 1968 și art. 5 C.pen., fapta fiind dezincriminată.

Totodată, pentru motivele expuse anterior, în baza art. 396 al.5 C.pr.pen., rap. la art. 16 al.1 lit. a C.pr.pen., instanța va achita pe inculpatul C pentru infracțiunea prev. și ped. de art. 254 al.1 și 2 C.pen. 1968, cu referire la art. 6 și 7 al.1 din Legea 78/2000, cu aplic. art. 41 al. 2 C.pen. 1968 și art. 5 C.pen. și pentru infracțiunea prev. și ped. de art. 29 al.1 lit. b din Legea 656/2002, cu aplic. art. 41 al.2 C.pen. 1968 și art. 5 C.pen.

În baza art. 396 al.5 C.pr.pen., rap. la art. 16 al.1 lit. b teza I C.pr.pen., va achita pe inculpatul C pentru infracțiunea prev. și ped. de art. 13 ind. 2 din Legea 78/2000, cu referire la art. 246 C.pen. 1968, cu aplic. art. 5 C.pen. și pentru infracțiunea prev. și ped. de art. 13 ind. 2 din Legea 78/2000, cu referire la art. 248 C.pen. 1968, cu aplic. art. 5 C.pen.

.....
În ceea ce privește latura civilă a cauzei, instanța, dată fiind soluția pronunțată în cauză în ceea ce privește infracțiunile de abuz în serviciu în formă agravată, în baza art. 25 al.5 C.pr.pen. va lăsa nesoluționată acțiunea civilă formulată de părțile civile Consiliul Local Beiuș și, urmând ca, în baza art. 397 al.5 C.pr.pen. să mențină măsurile asigurătorii asupra bunurilor mobile și/sau imobile instituite prin ordonanța nr. 63/P/2012 din 17.05.2013, aparținând inculpatului C, măsuri care, încetează de drept dacă partea civilă nu introduce acțiune în fața instanței civile în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii.

....
În baza art. 275 al.3 C.pr.pen. cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia, având în vedere soluția pronunțată în cauză.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În baza art. 396 al.5 C.pr.pen., rap. la art.16 al.1 lit. b C.pr.pen. achită pe inculpatul C, fiul lui, născut la ... în Beiuș, jud. Bihor, domiciliat în Beiuș, str. ..., jud. Bihor, CNP ..., în prezent aflat în Penitenciarul Oradea, pentru 8 infracțiuni de conflict de interese, în formă continuată, prev. și ped. de art. 253 ind.1 al.1 C.pen. din 1968, cu aplic. art. 41 al.2 C.pen. 1968 și art. 5 C.pen., fapta fiind dezincriminată.

În baza art. 396 al.5 C.pr.pen., rap. la art. 16 al.1 lit. a C.pr.pen. achită pe inculpatul C pentru infracțiunea prev. și ped. de art. 254 al.1 și 2 C.pen. 1968, cu referire la art. 6 și 7 al.1 din Legea 78/2000, cu aplic. art. 41 al. 2 C.pen. 1968 și art. 5 C.pen. și pentru infracțiunea prev. și ped. de art. 29 al.1 lit. b din Legea 656/2002, cu aplic. art. 41 al.2 C.pen. 1968 și art. 5 C.pen.

În baza art. 396 al.5 C.pr.pen., rap. la art. 16 al.1 lit. b teza I C.pr.pen., achită pe inculpatul C pentru infracțiunea prev. și ped. de art. 13 ind. 2 din Legea 78/2000, cu referire la art. 246 C.pen. 1968, cu aplic. art. 5 C.pen. și pentru infracțiunea prev. și ped. de art. 13 ind. 2 din Legea 78/2000, cu referire la art. 248 C.pen. 1968, cu aplic. art. 5 C.pen.

În baza art. 396 al.5 C.pr.pen., rap. la art. 16 al.1 lit. a C.pr.pen. achită pe inculpatul A,

În baza art. 396 al.5 C.pr.pen., rap. la art. 16 al.1 lit. a C.pr.pen. achită pe inculpata SC B SRL

În baza art. 396 al.5 C.pr.pen. rap. la art. 16 al.1 lit. b teza I C.pr.pen., achită pe inculpatul D,

În baza art. 25 al.5 C.pr.pen. lasă nesoluționată acțiunea civilă formulată de părțile civile Consiliul Local Beiuș și

În baza art. 397 al.5 C.pr.pen. menține măsurile asiguratorii asupra bunurilor mobile și/sau imobile instituite prin ordonanța nr. 63/P/2012 din 17.05.2013, aparținând inculpatului C.

Conform art. 272 cod pr. penală, onorariul parțial - avocat desemnat din oficiu pentru inculpata SC B SRL, avocat .., în sumă de 500 lei, va fi avansat din fondurile M.J., în contul Baroului Bihor, în baza delegației nr. 4004/19.09.2019.

În baza art. 275 al.3 C.pr.pen. cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Cu apel în 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 23.10.2019.

Președinte,
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Grefier,
XXXXXXXXXXXX

Red. jud. XXXXXXXXXXXX
Tehnored.gref. XXXXXXXXXXXX
12 ex /21.11.2019